

Asia

Kurinpitoasia liittyen estevalmennustunnilla 27.12.2024 tapahtuneeseen epäiltyyn hevosen sopimattomaan kohteluun.

Asianosaiset

Valittaja / vastalauseen esittäjä

A

Kurinpitoasian kohde

B

C

Vireille kurinpitolautakunnassa

A:n Suomen Ratsastajainliitto ry (SRL):n hallituksen päätöksestä 13.5.2025 kurinpitolautakunnalle tekemän valituksen johdosta kurinpitolautakunta on kokouksessaan 28.5.2025 yksimielisesti päättänyt ottaa asian käsittelyyn KS I:n 51.1 kohdan perusteella.

Asiassa esitetyn selvityksen perusteella kurinpitolautakunta on kokouksessaan 13.8.2025 päättänyt aloittaa kurinpitomenettelyn myös C:tä kohtaan KS I 48.5 kohdan perusteella.

Kurinpitolautakunnan jäsenet Pilvi Rientonen ja Ilkka Laari ovat ilmoittaneet olevansa esteellisiä käsittelemään asiaa eivätkä ole osallistuneet asian käsittelyyn.

Salassapito

Kurinpitolautakunnan toimintasäännön kohdan 9.3 mukaan kurinpitolautakunnan päätös on julkinen. Kurinpitolautakunta voi kuitenkin määrätä päätöksen tai sen perustelut kokonaan tai osittain salaisiksi. Asianosaisella on tällöinkin oikeus saada tieto päätöksen sisällöstä.

Päätöksessä esiin tulevat henkilöihin liittyvät terveystiedot määräänsä salassa pidettäviksi. Ne kohdat on merkitty päätökseen *salassapito alkaa ... *salassapito päättyy.

Asian tausta

A:n tytär C on 27.12.2024 osallistunut omalla hevosellaan B:n pitämälle estevalmennustunnille Y:n tallilla. Hevonen on tapahtumahetkellä ollut 5-vuotias (kääntymässä 6-vuotiaaksi) ja C:n lisäksi valmennustunnille on osallistunut myös toinen ratsukko. Valmennus ei ole sujunut toivotulla tavalla ja hevonen on kieltänyt estetehtäville. Valmennuksesta on kuvattu lukuisia videotallenteita.

A on ollut yhteydessä ratsastuskouluyrittäjään ja estevalmennusta pitäneeseen B:hen, minkä jälkeen hän on lähestynyt SRL:ää ja tehnyt asiassa vastalauseen. SRL:n toimisto on 16.3.2025 vastaanottanut A:n jättämän vastalauseen hevosen sopimattomasta kohtelusta, ja SRL:n hallitus on kokouksessaan 14-15.4.2025 käsitellyt A:n vastalauseita. SRL:n hallitus on kokouksessaan todennut, että sopimuksiin, ostoihin ja vastaaviin asioihin liittyvät riidat ovat ensisijaisesti siviilioikeudellisia asioita, jotka käsitellään yleisissä tuomioistuimissa. Näin ollen SRL ei pääsääntöisesti käsittele valmennuspalvelun ostajan ja myyjän välisiä, valmennustunnin toteutukseen, sisältöön tai laatuun liittyviä erimielisyyksiä. Valmennus- ja kilpailutoimintaan osallistuvien on kuitenkin huolehdittava siitä, että hevosen hyvinvointi on aina etusijalla ja ettei hevosen hyvinvointia aseteta toissijaiseksi kilpailullisista, valmennuksellisista tai kaupallisista syistä.

SRL:n hallitus on saamiensa tietojen perusteella arvioinut, että kyseisessä valmennustilanteessa hevosen hyvinvoinnista huolehtiminen on jäänyt ainakin hetkellisesti ja osittain toissijaiseksi. Niin ratsastajalla, alaikäisen tapauksessa hänen huoltajallaan, kuin hevosen omistajalla sekä valmentajalla on ollut mahdollisuus ja velvollisuus toimia hevosen hyvinvointi edellä. SRL:n hallitus on todennut, että tilanteen kuvauksen ja saatujen selvitysten perusteella laiminlyönti ei kuitenkaan täytä SRL:n kilpailusääntöjen kriteerejä kurinpitoprosessin käynnistämiseksi. Tapauksessa esiin tulleet erityiskysymykset on ohjattu SRL:n hevosen hyvinvointityöryhmän käsittelyyn, jotta vastaavien tilanteiden ehkäisyä voidaan tukea paremmin valmentajakoulutuksen, tallineuvonnan ja kilpailusääntöjen kehityksen kautta.

A on 6.5.2025 tehnyt lisäyksen 16.3.2025 jättämäänsä vastalauseensa. SRL:n hallitus on kokouksessaan 13.5.2025 käsitellyt asiaa uudelleen ja samalla on selvinnyt, että kaikki alkuperäiseen vastalauseen liitetty videot eivät olleet tulleet aiemmin perille. Hallitus on käynyt keskustelun täydennetystä vastalauseesta ja tapaukseen liittyvästä videomateriaalista. Hallitus on kokouksessaan todennut, että täydennetyn vastalauseen ja siihen liitetyn videomateriaalin perusteella hallituksen kokonaisarvio on, että tapaus ei täytä SRL:n kilpailusääntöjen

kriteerejä kurinpitoprosessin käynnistämiseksi. Kilpailusääntöjen (KS I 42.4.) mukaisesti hallitus ei siirtänyt asiaa kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi.

A on 18.5.2025 toimittanut kurinpitolautakunnalle valituksen SRL:n hallituksen päätöksistä olla siirtämättä asiaa kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi. A on vastalauseessaan väittänyt, että B on toiminnallaan syylistynyt hevosen sopimattomaan kohteluun.

Kurinpitolautakunta on asiassa saamansa aineiston ja pyytämiensä lisäselvitysten pohjalta päättänyt käynnistää kurinpitomenettelyn B:tä kohtaan. Kurinpitolautakunta on päättänyt myös käynnistää kurinpitomenettelyn ratsastajaa C:tä kohtaan.

Asiassa saatu selvitys

Kirjallinen selvitys

1. A:n ja C:n välinen sähköpostikeskustelu 29.12.2024- 30.12.2024
2. A:n 16.3.2025 laatima vastalause SRL:n hallitukselle
3. SRL:n hallituksen 14.4.2025 kokouksen 8/2025 pöytäkirja
4. SRL:n hallituksen 13.5.2025 kokouksen 9/2025 pöytäkirja
5. A:n valitus kurinpitolautakunnalle 18.5.2025
6. Itä-Suomen Poliisilaitoksen kirjallinen vahvistus rikosilmoituksen vastaanottamisesta 13.5.2025
7. A:n lausuma kurinpitolautakunnalle 18.6.2025
8. Eläinlääkärin lausunnot 19.5.2025 ja 16.6.2025
9. Estevalmennukselta 27.12.2025 kuvattu ja videoita
10. Yksi video tunnin lopputapahtumista ja siihen liittyvät kaksi kuvakaappausta 28.12.2024
11. Kuvakaappaus johon merkitty hyppäämisen aloitus, tauot ja lopetus
12. B:n vastine 5.8.2025 ja vastineen liite
13. B:n lisäys vastineeseen 13.8.2025
14. A:n lausuma 21.9.2025 liitteineen
15. C:n lausuma 21.9.2025
16. D:n lausuma 21.9.2025
17. B:n lausuma 5.11.2025 liitteineen
18. A:n lausuma 14.11.2025 liitteineen
19. B:n lausuma 28.11.2025

A:n vastalause ja vastineet

A on vastalauseessaan tapahtumista kertonut, että hän kävi tyttärensä C:n kanssa omalla hevosellaan Y:n tallilla C:n pitämällä kaksarilla 27.12.2024. Talli on SRL:n hyväksymä ratsastustalli, ja tunti ostettiin tallin omilta verkkosivuilta. B:lle oli ennen tuntia kerrottu hevosen ikä ja kuntotaso. Jo tunnin alussa B:n käytös oli epäasiallista hevosta kohtaan. B tarttui molemmin käsin hevosen kuolaimista/deltaohjasta ja repi niistä voimakkaasti niin, että hevonen pysyi selkään nousussa paikoillaan.

Alkutunnista hevonen suoritti tehtäviä mielellään. Toistoja oli kuitenkin liikaa hevosen tasoon/kuntoon nähden, ja hevonen alkoi väsymään, varsinkin kun se ei saanut riittävästi taukoja tehtävien välissä. Tunnin edetessä B käski antamaan hevoselle raippaa, kun innareilla oli menossa jo kymmenes toisto ja hevonen ei osannut ja jaksanut niillä laukata. Tässä kohtaa tuntia raippaa annettiin tunnilla ensimmäisen kerran, ja tämä käsky tuli B:ltä. Ratsastaja ei lyönyt hevosta tunnilla missään vaiheessa, ennen kuin B käski ensin lyömään hevosta.

A:n kertomuksen mukaan hän kertoi B:lle, että hevonen ei jaksakaan hänen määräämäänsä tahtia. B ei siitä huolimatta kuunnellut, vaan antoi oman perustelunsa toimintaansa ja jatkoi tuntia samaan malliin. Hevonen ei enää olisi halunnut mennä esteille lopputunnista. B kuitenkin käski pakottamaan väsyneen hevosen esteiden yli vaikka kävellen ja ohjeisti ratsastajaa, että hevonen pitää saada esteiden yli keinolla millä hyvänsä, vaikka raipan avulla.

Tunnin lopussa hevonen oli läpimärkä, hengästynyt ja hevonen yritti pysähtyä. B kuitenkin käski vain jatkamaan sanoen ratsastajalle, ettei hevonen saa pysähtyä ja hevonen pitää pakottaa liikkeelle. Hevonen löi jalkojaan puomeihin, mikä on varmasti aiheuttanut hevoselle kipua. Tunnin lopussa B perusteli toimintaansa sillä, että hänen mielestään hevonen on joko sairas tai temppuilee, koska hevonen ei toiminut tunnin loppuun saakka.

B mitätöi C:tä esteillä epäonnistumisen jälkeen ja moitti ratsastajaa tunnin lopussa, kun ratsastaja ei saanut hevosta viimeisen esteen yli. Ratsastaja haluaa kantaa oman osansa vastuusta. Hän ei kuitenkaan uskaltanut vastustaa auktoriteettiasemassa olevaa opettajaa, jonka tunneilla hän on käynyt jo pikkutyöstä lähtien ja oppinut siihen, että tunneilla tehdään kuten opettaja käsklee. B:n tunnin jälkeen on huomattu, ettei aikaisemmin hyppäämisestä pitänyt hevonen enää halua hypätä. Hevonen pelkää jo maapuomia. Koulua hevonen taas menee normaalisti, kun puomeja/esteitä ei kentällä ole.

A:n kertomuksen mukaan hevonen hyppäsi videoiden perusteella yhteensä 207 kertaa noin 28 minuutin aikana. Hyppyihin on laskettu mukaan esteet, innarit ja kavaletit. A:n kertomuksen mukaan hevonen on valmennustunnilla ylittänyt yhteensä 45 kavalettia, 105 innaria, 22 estettä ja 35 innarikavaletti estettä. A:n kertomuksen mukaan valmennustunti alkoi klo 17.00, ja hyppääminen tunnilla alkoi klo 17.20 ja päättyi klo 17.48.

Tunnin päätteeksi ratsastaja kävelyttää hevosta ratsain. A:n kertomuksen mukaan hän ei tee tilanteessa mitään väärää. Silti B:n huomio kohdistuu yhä häneen ja ei enää opettamiseen vaan huutamiseen, vaikka toinen ratsukko jatkaa vielä esteiden parissa taustalla. Ratsastaja oli selvästi itkuinen hevosen selässä, ja tilanne on hänelle nöyryyttävä. Tunnilla oli mukana myös toinen ratsukko. Tätä toista oppilasta ei mitätöity, hänelle ei huudettu, eikä hänen toimintaansa kyseenalaistettu. Lisäksi toisen ratsastajan ponin rasitus ja hyppymäärät jäivät huomattavasti pienemmiksi kuin tämän kyseisen hevosen.

B:n tunnin jälkeen he ovat käyneet joitakin kertoja F:n valmennuksessa. F epäili hevosen käytöksen perusteella mahahaavaa, ja hevonen vietiin eläinlääkärin tutkimuksiin. A:n kertomuksen mukaan hevonen pelkää maneesissa ja hikoaa jo pelkässä alkukävelyssä ja yhdistää pelkonsa alkuvaiheessa jopa F:ään ilmeisesti siksi, että hän käytti pitkää takkia, joka muistutti B:n pukeutumistyyliä.

Hevosella ei ole aiemmin ollut ongelmia vatsan kanssa, mutta eläinlääkärin tutkimuksessa 19.5.2025 todettiin tuore mahahaava. Hevonen vietiin kontrollikäynnille 16.6.2025.

A toimitti 21.9.2025 kurinpitolautakunnalle uuden lausuman, jossa hän on muun muassa todennut, että maneesissa innarit sekä osa esteistä olivat valmiina muiden hevosten jäljiltä, jotka lopettelivat tuntiaan heidän saapuessa tallin pihaan. Kaksari pyydettiin juuri sen vuoksi, että hevonen saisi riittävästi taukoja. Videot ja yhteenveto kuitenkin osoittavat, että työmäärä jakautui epäsuhteisesti ja heidän nuorempi ja kokemattomampi hevosen joutui hyppäämään selvästi enemmän kuin vanhempi ja kokeneempi poni. Jos hevonen olisi saanut tehdä samat tehtävät kuin toinen poni, se olisi jaksanut tunnin ilman ylikuormitusta. A:n kertomuksen mukaan hevosen ikä on ollut B:n tiedossa.

A:n mukaan B toteaa vastineessaan: "Opettaja on pitänyt ohjista kiinni estääkseen hevosen pyörähtämisen ratsastajan alta selkään nousussa." Tämä ei A:n kertoman mukaan pidä paikkaansa. C ei ole pyytänyt B:ltä apua selkään nousussa. Tilanne tapahtui kyllä selkään nousun yhteydessä, mutta C oli jo hevosen selässä, kun B meni säätämään suitsia (kiristi turpahihnaa) ja hevonen ei pysynyt paikoillaan.

Suitsia säätäessä hevonen tökkäsi B:tä turvallaan, ja B reagoi siihen repimällä ohjista.

A:n kertoman mukaan he olivat B:lle jo tunnin aikana kertoneet, että hänen määräämänsä tahti on liian kova ja että hevonen ei sitä jaksakaan. Videot osoittavat, että hevonen suoritti 28 minuutin aikana vähintään 207 kavalettia, innaria ja estettä vain kolmella lyhyellä tauolla. A ei ole koskaan aiemmin nähnyt vastaavaa innari-viritystä, eikä ollut hevonenkaan. A sai tietää vasta tunnin jälkeen, että kyse oli poikkeuksellisen vaativasta ja raskaasta harjoituksesta. On totta, että osan innari-tehtävästä hevonen meni ravilla puomien matalasta päästä, mutta erityisesti laukassa jo korkeammalta suoritettuna se oli hevoselle hyvin vaikea ja raskas. Videolta näkyy, kuinka hevonen kompuroi toistuvasti puomeihin, mikä kertoo sen vaikeudesta ja kuormittavuudesta. Ensimmäinen tauko kavalettien ja innareiden välissä oli vain minuutin mittainen, eikä hevonen ehtinyt palautua riittävästi.

Hevonen oli tunnin lopussa hiestä märkä. Tämä näkyy videoilla sekä tunnin jälkeen otetuissa valokuviissa hevosen satulahuovasta ja jalkasuojista, jotka olivat ennen tuntia täysin kuivat. Hevosta ei ole koskaan klipattu ja sillä oli tunnilla talvikarva. Lopputunnin videoilla kuuluu useaan otteeseen selkeä ”läps”-ääni raipasta, jota ei kuulu kuivasta tai vain vähän kosteasta karvasta.

A on kertonut, että videolla 109–115.mp4 näkyy erillinen hetki, jossa B käskee kesken innaritehtävän: ”Laukata, anna raippaa!” Tässä vaiheessa hevonen ei ollut lähestymässä estettä vaan oli jo kymmenennellä kierroksella innareilla takanaan yli sata ylitystä. Tehtävä oli hevoselle vaikea: se kompuroi, löi jalkojaan puomeihin ja oli selvästi uupunut. Tämä osoittaa, että B:n selitys ei vastaa todellista tilannetta. Raippaa ei pyydetty merkinantona lähestymisessä, vaan hevonen oli jo tehtävällä, eikä osannut ja jaksanut sillä laukata ja B käski antamaan raippaa, että hevonen saadaan laukalle. A:n mukaan paikan päällä ei ole käyty keskustelua raipan käytöstä. On totta, että ratsastaja löi myös oma-aloitteisesti, mutta hän toimi aikuisen auktoriteetin paineen alaisena eikä voinut muuttaa toimintaansa nopeasti edenneessä tilanteessa. Ensimmäinen käsky raipan käyttöön tuli nimenomaan B:ltä, ei ratsastajan aloitteesta.

A on kertonut, että ratsastaja ei halunnut jatkaa tuntia, vaan itki ja kieltäytyi enää lyömästä hevosta. Tämä tapahtui tunnin lopussa, kun B vaati hevosta yhä uudelleen samalle esteelle hevosen siitä kieltäydyttyä. B oli sanonut: ”Hevonen ei saa olla pomo, se pitää pakottaa esteen yli keinolla millä hyvänsä, vaikka raipan avulla.” Kun hevonen ei enää mennyt esteestä yli, eikä liikkunut mihinkään, tilanne kärjistyi entisestään ja B kysyi C:ltä: ”Mitäpä teet, jos hevonen kieltää

kilpailuissa?” johon C vastasi: “ei verkkaa heppaa uuvuksiin, niin ei käy näin.” A:n mukaan tämä ei kuulu videolla mutta on ratsastajan kertomaa. Sen sijaan, että opettaja olisi huomionut tämän vastauksen, hän alkoi huutamaan ja nöyryyttämään C:tä muiden läsnä ollessa vaatimalla tätä alas hevosen selästä. Tämä rikkoi oppilaan psykologista turvallisuutta eli perustavanlaatuista tunnetta siitä, että hän voi ilmaista itseään ilman pelkoa nöyryytyksestä tai mitätöinnistä.

A:n mukaan 28-29.12.2024 päivätyissä kuvakaappauksissa C kertoo ristiriitaisesta tilanteesta, jossa B huutaa hänelle viimeisellä esteellä ja tilannetta ei uskalleta kuvata. Lisäksi C on A:lle kertonut, että 30 sekuntia aikaisemmin B oli sanonut, ettei saa luovuttaa ja jättää siihen, että hevonen pysähtyy vaan pitää saada se liikkeelle. C on kertonut selästä poiskäskytyksestä ja kokenut ristiriitaa, kun B ei ole antanut hevosen levätä tunnin aikana. Lisäksi C on kertonut hevosen väsymyksestä ja puuskuttamisesta, ja ettei saanut pyytämiään välikäyntejä. A on myös todennut, että hevosen pysähtelyt ja kaikkia hyppyjä ei saatu kuvattua, koska kuvaaja nosteli samalla puomeja, ja että pelkkää rataosuutta mentiin läpi yhteensä kuusi kertaa. A:n kertomuksen mukaan B on antanut vastineessaan useita keskenään ristiriitaisia versioita tunnin kulusta ja sen päättymisen syistä.

A on kertonut, että hevosella oli lähes vuosi ennen tätä tuntia ollut pukitteluongelmia, mitkä ratkesivat B:n neuvojen avulla. Sen jälkeen hevonen oli toiminut moitteettomasti tähän 27.12.2024 tuntiin saakka. B ei näillä tunneilla missään vaiheessa esittänyt huolta hevosen terveydentilasta, mutta 27.12.2024 tunnilla tilanne oli täysin toisenlainen. Hevonen kompuroi sekä kavaletti- että innaritehtävässä useasti, löi jalkojaan puomeihin ja väsyi liiallisesta kuormituksesta. Sarjatehtävät kaarevalla uralla olivat sille täysin uusia, ja toistomäärät olivat poikkeuksellisen suuret. Kotitreenissä oli hypätty yksittäisiä esteitä, ei tällaisia sarjoja. On selvää, että tällainen toistuva kompurointi vaikutti myös ratsastajaan ja se näkyi istunnassa ja käsien liikkeissä.

Hevosen käytöksestä tunnin jälkeen A toteaa, että hevosen käytös muuttui merkittävästi. Se alkoi pelätä maneesia ja jopa maassa olevia puomeja. Tämä kertoo A:n mukaan voimakkaasta psyykkisestä stressireaktiosta. Pitkittynyt stressi on todennäköisesti edesauttanut vatsahaavan puhkeamista. Ennen kyseistä tuntia hevosella ei ollut pelkoa maneesia tai esteitä kohtaan. Ei ole perusteltua väittää, että vatsahaava olisi aiheuttanut tunnin aikaiset ongelmat. Päinvastoin juuri tunnin liiallinen kuormitus ja psyykkinen stressi ovat olleet todennäköisiä tekijöitä vatsahaavan puhkeamisessa.

A:n kertomuksen mukaan tunnilla tapahtui hetki, jossa hevonen suuntautui kohti tolppaa (videot 173–176.mp4). Tämä ei johtunut siitä, että ratsastaja olisi

ohjannut hevosen päin tolppaa, vaan siitä, että hevonen pakeni harjoituksesta uupumisen ja liiallisen kuormituksen seurauksena. Tapahtuma sijoittui tunnin loppupuolelle, jolloin hevonen ei enää jaksanut suoriutua annetusta tehtävästä. Kyse oli hevosen omasta reaktiosta ylikuormitukseen. Tästä huolimatta B ohjeisti hevosen uudelleen tehtävälle, vaikka tilanne osoitti selvästi, että hevonen oli liian väsynyt jatkamaan.

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

A:n kertoman mukaan tunnilla ollut toinen ratsastaja ei ole toistaiseksi uskaltanut antaa lausuntoaan ja hän on kertonut syyksi huolen siitä, että kriittisten havaintojen esiin tuominen voisi vaikuttaa hänen harrastukseensa ja asemaansa talliyhteisössä. Hän haluaa pysyä B:n kanssa omien sanojensa mukaan väleissä.

A toimitti 14.11.2025 kurinpitolautakunnalle uuden lausuman jossa hän on muun muassa todennut, että hevonen teki tehtäviä tunnin alussa mielellään, mutta väsyi poikkeuksellisen suuren toistomäärän seurauksena, ja hevosen hyvinvointi vaarantui opettajan ohjauksessa. A:n mukaan B esittää useita keskenään ristiriitaisia selityksiä tunnin päättymiselle ja toteaa niiden olevan ”kaikki yhtäaikaista totta”. Tämä ei kuitenkaan muuta olennaista, että tunnin todellinen keskeyttämisen syy oli hevosen uupuminen.

A on myös todennut, että videomateriaalissa hevonen suorittaa selvästi myös toistuvia hyppyjä, joissa sen kaikki neljä jalkaa ovat samanaikaisesti irti maasta. Hevosen liike vastaa täysin hypyn biomekaanista määritelmää: ponnistus esteen edessä, lakipiste esteen päällä ja laskeutuminen esteen takana laukkaan. Maltillisella määrällä tällainen harjoitus on varmasti hyvä, mutta näillä toistomäärillä se ei ole enää kevyttä perusharjoittelua, vaan poikkeuksellisen kuormittavaa työtä. Lausunnossa myös todetaan, että puomi- ja kavalettityöskentely ”vahvistaa ja voimistaa hevosta”, mikä merkitsee väistämättä fyysistä rasitusta.

A on vastineessaan myös tuonut esille C:n ja samalla tunnilla olleen toisen ratsastajan E:n välistä viestinvaihtoa sekä A:n ja C:n välistä viestinvaihtoa.

D:n lausuma

Valmennusta kuvannut D on lausumassaan 19.6.20025 kertonut, että tunti alkoi klo 17 ja loppui klo 18. Hevonen vaikutti tunnin edetessä väsyneeltä koko ajan enemmän, ja tunnin lopuksi vaikutti jo todella väsähtäneeltä. Tunnin ilmapiiri oli

täydellisyyden hakuista ja hetkittäin painostavaa sekä alentavaa. Opettajan puhe oli tunnin aikana ajoittain negatiivissävytteistä ja painostavaa.

Kuvaaminen katkesi, koska D joutui nostelemaan tehtävien pudonneita puomeja, sillä tehtävärataa tultiin jatkuvalla toistolla useaan kertaan, eikä maneesin keskellä ollut opettajan ja D:n lisäksi muita, jotka olisivat voineet nostaa puomeja.

Tunnin lopussa tapahtunutta käskytystä alas selästä D ei videoinut, koska oli kuvaamassa ratsukoiden suorituksia. Opettajalla on myös suuri auktoriteettiasema, ja aiemmin kyseisellä tallilla on ollut tiukat rajat kuvaamiseen. Lisäksi D kuvasi myös osan ajasta tunnilla ollutta toista ratsukkoa, jonka takia kaikkia toistoja ei tullut videolle.

D:n kertomuksen mukaan tunnin aikana opettaja käski pariin otteeseen käyttämään raippaa väsähtäneeseen hevoseen. Toistoja nuorelle hevoselle liian vaikeilla tehtävillä tehtiin D:n mielestä liikaa, ottaen huomioon hevosen kunto- ja taitotason. Hevoselle ei myöskään annettu tarpeeksi palautumisaikaa tehtävien välissä, vaan käskettiin tekemään tehtäviä miltei koko ajan. Ratsastaja pyysi tunnin aikana pidempää taukoa hevosen jaksamista ajatellen, mutta sitä ei annettu. Ensimmäistä tehtävää (3 kavalettia kaarevalla uralla) aloitettiin tekemään noin 20 minuutin alkuverryttelyn jälkeen. Sitä tehtiin 5 minuuttia, jonka jälkeen oli lyhyt 1 minuutin kävelytauko. Siitä siirryttiin suoraan toisen päädyn haastavaan innarikavalettitehtävään (7 innarikavalettia kaarevalla uralla) jota tehtiin noin 6 minuuttia, jota seurasi 3 minuutin tauko.

Sitten oli vuorossa esteet lävistäjillä (okseri, kaksi pystyä sekä kahden kavaletin innari). Niitä työstettiin 4 minuuttia ja perään jälleen 3 minuutin tauko. Lopuksi oli kaikki tehtävät yhteen, eli kaarevalla uralla olevat kavaletit ja innarikavaletit sekä lävistäjien esteet. Niitä tultiin yhtäjaksoisesti 6 minuuttia, vaikka hevonen näytti selkeitä väsymisen merkkejä (puomien kompurointi ja liikkumishaluttomuuden lisääntyminen ja pysähtely). Tunnilla työskenneltiin siis esteiden ja kavalettien parissa yhteensä 28 minuuttia, joista 7 minuuttia oli kävelyä tauoilla. Hevonen oli tunnin alussa innoissaan menossa esteille, mutta lopputunnista väsähdettyään se alkoi kiertelemään esteille ja oli haluton liikkumaan. Esteille kieltely ja liikkumishaluttomuus on hevoselle epätavallista, sillä hevonen pitää etenkin esteistä ja tykkää muutenkin liikkua. Hevosesta ja sen kunnosta kerrottiin tunnin alussa opettajalle.

Tunnin alussa opettaja meni hevosen luo säätääkseen suitsia, ja kun nuori hevonen ei aivan malttanut seistä paikallaan ja tönäisi kevyesti opettajaa, hän reagoi tilanteeseen kiskaisemalla ohjista tarpeettoman kovakouraisesti. Tunnin

lopussa, kun hevonen oli jo niin väsynyt, ettei halunnut enää kävellä puomin yli, opettaja syyllistävästi kysyi mitä ratsastaja tekisi kilpailutilanteessa, jos hevonen alkaisi pysähdellä samalla tavalla kuin tunnin lopussa. Ratsastaja vastasi asiallisesti, ettei verryttelisi hevosta niin loppuun, ettei se halua enää liikkua. Tähän opettaja reagoi huutamalla ratsastajalle "alas selästä" ja kertoi turhautuneena, ettei hän aloita riitelyä ratsastajan kanssa.

D on oma-aloitteisesti toimittanut kurinpitolautakunnalle uuden lausuman 21.9.2025 jossa hän on kertonut, että luettuaan B:n antaman vastineen, hän haluaisi tehdä lisäyksen esille tulleet yllättävään väitteeseen C:n apujen käytöstä sekä tunnin lopetuksesta.

D:n kertomuksen mukaan B väittää vastineessa huomauttaneensa C:lle liiallisesta raipankäytöstä kyseisellä tunnilla. D:n näkemys asiasta on erilainen, ja hän ei muista kuulleen asiasta mainittavan kertaakaan kyseisellä tunnilla. B ei siis keskustellut C:n kanssa raipan liiallisesta käytöstä. D on aiemmin ratsastanut C:n kanssa useita vuosia kyseisellä tallilla valmennusryhmässä eikä ole sielläkään kuullut kertaakaan mainittavan hänelle liiallisesta apujen käytöstä.

Tunnin lopputilanteesta D:lla on myös hieman poikkeava näkemys kuin B:llä. B kertoo vastineessaan C:n halunneen jatkaa tuntia, vaikkei hän sanonut mitään siihen viittaavaa itkiessään hevosen selässä. Tunti loppui siihen, kun B korotti ääntään turhaan, vaikka C vastasi B:n esittämään kysymykseen asiallisesti. C antoi hevosen liikkua, hevosen omasta halustaan, esteen luota pois siirtyäkseen toisen ratsastajan tieltä ja aloittaakseen loppukäyntien kävelyn. C myös kiitti hevostaan, kun se itse lähti liikkeelle raskaan koettelemuksen jälkeen. D haluaa myös tarkentaa, että paikalla eivät olleet C:n molemmat vanhemmat vaan ainoastaan äiti.

B:n vastine

B on kurinpitolautakunnalle todennut olevansa erittäin pahoillaan 27.12.2024 pidetyn estetunnin epäonnistumisesta ja hevoselle aiheutuneesta negatiivisesta kokemuksesta. B:n tavoitteena on ollut löytää tunnin aikana oikeat työkalut ratsukon auttamiseksi ja kehittymisen tueksi. B on kertonut epäonnistuneensa sopivan työmäärän arvioinnissa, ja että hän ei ole riittävällä tavalla osannut huomioida ratsastajan ja hänen äitinsä antamia tietoja hevosen kunnosta ja erityispiirteistä. B toivoo saavansa mahdollisuuden yrittää rakentaa uudelleen menetettyä luottamusta ja tukea ratsukkoa polullaan eteenpäin. B haluaa esittää vilpittömän anteeksipyyntönsä kaikesta tapahtuneesta.

Tunnin lopuksi käydyssä keskustelussa hän ei ole halunnut mitätöidä ratsastajaa ja on erittäin pahoillaan, jos hän on aiheuttanut tällaisen tunteen. B on myös sitoutunut oppimaan virheistään ja toimimaan paremmin. Hänen tavoitteensa on kouluttautua yhä eteenpäin valmentajana ja perehtyä lisää tutkittuun tietoon hevosten hyvinvoinnista. Tahtotila itsensä kehittämiseen on edelleen suuri, tätäkin tapausta ajatellen.

Tapahtumahetkellä 17-vuotias, ja nyt 18-vuotias, ratsastaja on käynyt B:n tunneilla pitkään, ja yhteistyö on aiemmin sujunut hyvin. Ratsastaja on ratsastanut aikaisemmin vuosia ratsastuskoulun valmennusryhmässä ja kilpaillut aikaisemmin opetushevosilla 90 cm tasolle asti. Ratsastajan apujen käytöstä on tosin jouduttu käymään keskusteluja tämän tunnin lisäksi myös aiemmin opetushevosilla ratsastettaessa ja myös muiden tallin opettajien toimesta. Nämäkin tilanteet on kuitenkin pystytty selvittämään hyvin keskustelemalla. Asiakas oli tällä tunnilla omalla hevosellaan, joten tunnin keskeyttäminen on vaatinut enemmän B:ltä harkintaa. B:n ja oppilaan välit ovat olleet kuitenkin myös aiemmin hyvät, joten mielipiteiden esille tuominen ei ole ollut haaste. Kyseisellä tunnilla opettajan, ratsastajan ja hevosen välinen yhteistyö ei sujunut parhaalla mahdollisella tavalla. Paikalla olivat ratsastajan vanhemmat, joiden kanssa keskustelua ja ohjeita hevosen eteenpäinviemiseksi ja ongelmien ratkomiseksi on yritetty käydä.

Tapahtumista 27.12.2024 B on kertonut, että asiakas oli tilannut hevoselleen estetunnin, ”kaksarin”, joka oli suunniteltu B:n saamien esitietojen perusteella. Hevosen ikä on ollut B:n tiedossa ja kuntotasosta on käyty keskustelu ennen tunnin alkamista. B on tässä yhteydessä sanonut erikseen ratsastajalle, että tämän pitää muistaa pyytää välikäyntejä tarvittaessa.

B:n kertomuksen mukaan hän ei ole ollut hevosen päivittäisessä elämässä mukana, joten opetuksen sisältö ja taso voitiin suunnitella tarkemmin vasta paikan päällä tunnin alkaessa. Ennakkotietona oli kuitenkin, että hevosella oli kilpailtu muutamaa viikkoa aiemmin 70 cm luokassa, josta B:lle oli tullut käsitys hevosen peruskuntotasosta. Asiakas oli käynyt edellisen kerran yksityistunnilla keväällä 2024 ja kuvaillut ongelmia (mm. pukittaminen, selkään nousun vaikeus), joita saatiin yksityisopetuksessa hyvin ratkaistua. Asiakas kertoi myös ennen 27.12 pidetyn tunnin alkua, että hevosen kanssa oli ongelmia selkään nousussa, ja pyytänyt B:tä tähän avuksi. B oli avustanut ratsastajaa selkään nousussa aiemminkin, ja sitä oli harjoiteltu yhteistyössä. Avustustilanteessa B oli ottanut molemmista ohjista kiinni napakasti ja estänyt hevosta pyörähtämästä ratsastajan alta.

Asiakas oli alkukeskustelun yhteydessä tuonut esiin, että toiveena oli hypätä nimenomaan rataa. B oli esitietokeskustelussa tiedustellut myös kuolainvalintaa (pelham), jolloin asiakas oli kertonut, että hevonen vie häntä, ja pysäyttäminen oli ollut haasteellista. B oli tässä yhteydessä ehdottanut, että radan ratsastaminen vaihdetaan kavalettitehtäviin, jotta varmistetaan kontrolli ja tunnin kulun turvallisuus. Asiakkaalle tämä ehdotus oli sopinut. Oli sovittu, että estekorkeus pysyisi pienenä, mutta pyritäisiin ratamaiseen pidempään harjoitteluun. Tehtävässä oli kavalettitehtävien lisäksi lävistäjälle linjatehtävä, jolloin päästiin ratamaiseen harjoitteluun. Tehtäviin tutustuttiin yksitellen ja yhdisteltiin sitten ratamaiseksi pidemmäksi harjoitukseksi.

B:n kertomuksen mukaan alkuverryttely tehtiin tunnin alussa normaalisti, hevonen liikkui puhtaasti ja mielellään. Tehtävää toistettiin useasti ja se sujui myös B:n mielestä hienosti alussa, ja myös muutaman vaikeamman hetken jälkeen parannusta tapahtui. Asiakkaan/vanhempien mielestä hevonen alkoi temppuilla, hevosta tarkemmin tuntematta tässä kohtaa B oli luottanut asiakkaan arvioon. Kyse saattoi olla ilman muuta myös nuoren hevosen väsymisestä tehtävään, ja keskustelua jatkettiin siihen suuntaan. Koska kyseessä oli ”kaksari”, taukoa pidettiin aina toisen tunnilla olleen hevosen suorittaessa tehtävää sekä seuraavaan tehtävään valmistavan ohjeistuksen ajan.

Valmennustunti aloitettiin vasempaan kierrokseen, jossa menttiin kolmea noin 10 cm kavalettia ravissa. Tehtävä sujui B:n mukaan hyvin. Oikeaan kierrokseen tehtiin toisen päädyn kavaletit, toinen puoli maassa toinen puoli kannattimilla samalla tavalla, ensin ravissa ja sitten laukassa, ja tarkoitus oli mennä sisäreunasta eli siltä puolelta missä puomit olivat maassa. Tässä oli B:n mukaan enemmän haasteita, mutta lopuksi saatiin tehtävä kohtalaisesti onnistumaan. Tämän jälkeen harjoiteltiin keskilinjat ilman päädyn tehtäviä, puomi maassa ja kavaletti siitä pienelle esteelle ja toiseen suuntaan kaksi kavalettia ja pieni este. Kavalettitehtävät olivat joko puomi maassa tai kavaletti noin 10-20 cm, estetehtävän korkeus n. 50-60 cm. Myös tässä välillä aina toinen ratsukko suoritti samat tehtävät. Lopuksi yhdistettiin tehtävät, jolloin tuli enemmän ongelmia ja tunti jouduttiin lopulta keskeyttämään.

Hevosen alkaessa pysähtymään A oli huutanut, että hevonen oli huonossa kunnossa, sekä ratsastajalle kommentin, että olisi pitänyt ratsastaa/treenata kotona enemmän. B ei ole voinut ottaa tätä huomioon etukäteen, eikä B ole ymmärtänyt ottaa kantaa yleisöstä tulleisiin kommentteihin kesken opetuksen. Ongelmat hevosen pysähtelemisen tiimoilta tulivat B:n tietoon vasta, kun tunti keskeytettiin.

Videolla on pyydetty antamaan merkki raipalla hevosen mutkitellessa lähestymisessä (ja kehu tuli siitä, kun hevonen osui innareille), kun B:n arvion mukaan raipan käytöstä merkinantovälineenä on ollut hyötyä. B ei muista tarkalleen, missä järjestyksessä videoilla esitetyt tapahtumankulut olivat menneet. Alkuverryttelyssä toistoja tehtiin kavaleteille myös ravissa, jotta hevonen tutustuisi tehtävään rauhassa ja kaartein reitti löytyisi.

B on käynyt keskustelua ratsastajan kanssa siitä, että raipan käyttö ei liiallisessa määrin auta tehtävän onnistuneessa suorittamisessa (tehtävä keskilinjalla). Siinä vaiheessa, kun hevonen pysähtelee, ei merkinanto enää hyödytä. Videolla merkki on kyllä annettu B:n ohjeesta, mutta ei rankaisutarkoituksessa hevosen pysähdellessä. Ratsastaja on tehnyt merkinantoa koskevat ratkaisut pääosin itse, merkinannon käyttämisestä ja sen määrästä. B on tunnin edetessä joutunut huomauttamaan/keskustelemaan tästä ratsastajan kanssa.

Videolla ”viimeinen pätkä mp4” näkyy viimeinen este, johon hevonen kieltää. Tässä kohtaa B on päättänyt keskeyttää tunnin, johon asiakas eli ratsastaja itse on sanonut, että hän ei halua keskeyttää vaan jatkaa. Tässä keskeytyksen jälkeisessä hetkessä B on saanut tietoonsa, että hevosen pysähtely on ollut ongelma myös aiemmin ja asiakas on pohtinut, että ratsu on oppinut kyseisen käytösmallin jo aikaisemmin. B:n sen hetkisen arvion mukaan tunnin keskeyttäminen on ollut ratkaisuna parempi kuin välikäyntien lisääminen.

Hevonen on ollut väsynyt tehtävien lopussa myös B:n arvion perusteella, ja tunti on lopetettu tästä syystä aiottua aiemmin. Ehdotus edetä käynnissä rauhassa kavalettikorkeiden puomien yli olisi voinut olla myös koulutuksellisesti hyvä ratkaisu. B:n tarkoitus on ollut keksiä työkaluja ongelmatilanteisiin, mutta tässä tilanteessa niitä vain ei ole enää löytynyt. Videolla ”viimeinen pätkä mp4” B on kehunut ratsastajaa ja ratsastaja itse on tehnyt ratkaisut raipan käytöstä B:n katsoessa muualle. Video katkeaa viimeiselle esteelle, jossa em. tunnin keskeyttäminen on tehty. Viimeisen videon perusteella hevonen on varmasti väsynyt, mutta ei läpimärkä ja erityisen hengästynyt. B olisi keskeyttänyt tunnin jo aiemmin, mikäli näin olisi ollut.

Tunnin keskeyttämisen jälkeen käydyssä palautekeskustelussa ei ole missään tapauksessa ollut tarkoitus mitätöidä ratsastajaa. B on erittäin pahoillaan, jos tällainen kokemus on syntynyt. Palautekeskustelussa on käyty läpi tunnin kulkua ja haasteet, joita tehtävissä on käynyt ilmi. Asiakas on tunnin keskeyttämisen yhteydessä sanonut, että aiemmin hevosen pysähtely on ollut ongelma myös kotitreeneissä, esimerkiksi raviradalla ja esteharjoituksissa. B on tässä yhteydessä

myös tuonut esille, että voisiko hevosella olla mahdollisesti terveydellisiä haasteita.

B:n tavoitteena on toiminnassaan ja työssään koko ajan ollut auttaa ja kehittää ratsukoita parempaan suuntaan. B on tehnyt päätöksiä, jotka jälkikäteen tarkasteltuna olisi voinut tehdä toisin, mm. tehtävän helpottaminen tai harjoituksen keskeyttäminen aikaisemmin olisi ollut tärkeää, vaikka väliin tulikin myös onnistuneita suorituksia, ja itse ratsastaja vielä tunnin keskeyttämisen jälkeen olisi halunnut jatkaa harjoittelua. Tunnin kesto on ollut n. 45 minuuttia, johon kuului alkukäynnit, sileän verryttely ja kavalettitehtävät, joita suoritti kaksi ratsukkoa vuorotellen. Lisäksi pidettiin tehtävänannon ajan taukoa.

B on 13.8.2025 toimittanut kurinpitolautakunnalle lisäyksen aiempaan vastineeseen, jossa hän on todennut, että seuraavana päivänä edellisen vastineen jättämisen jälkeen Maaseudun Tulevaisuus lehti on tehnyt täysin yksipuolisen lehtijutun tapahtuneesta. Tämä on aiheuttanut julkisen tuomitsemisen somessa ja medioissa. B on kertonut kollegansa olleen häneen yhteydessä ja kertoneen, että kyseinen ratsukko on ollut tämän valmennettavana aiemmin ja että vastaavia ongelmia olisi silloinkin ilmennyt. B on myös todennut olevansa edelleen todella pahoillaan siitä, että hän ei osannut keventää omaa pitämäänsä tuntia tai lopettaa tuntia aikaisemmin. B on edelleen valmis sekä kehittämään itseään opettajana että myös keskustelemaan asiasta asianosaisen kanssa hänen niin toivoessa.

B on 5.11.2025 toimittanut kurinpitolautakunnan uuden vastineen. Vastineessaan B on todennut muun muassa, että on edelleen riidatonta, että tunti oli C:n osalta epäonnistunut. B on pahoitellut tapahtunutta useissa aiemmissa vastineissa ja pahoittelee edelleen. Valitettavasti joskus harjoitukset eivät suju suunnitellusti tai toivotulla tavalla, ja lajiin liittyy lukuisia muuttujia kuten opettaja, ratsastajat, hevoset, olosuhteet, päivän kunto/vireystaso yms.

B on kertonut, että A:n ja C:n toimittama aineisto esittää ratsastustunnin tapahtumat tarkoitushakuisesti vääristellen ja valmentajaa syyllistäen jättäen pois olennaisia osia tunnin kulusta, opettajan toiminnasta, esimerkiksi keskustelut raipan käytöstä ja tunnin keskeyttämisestä. Todistusaineistona esitetyt videopätkät ovat lyhyitä, tilanteista irrotettuja katkelmia, yhteispituudeltaan noin 8min 47s, joista pisimmät videopätkät ovat alle 40 sekuntia, suurin osa videoista 5-10 sekuntia pitkiä.

27.12.2024 ratsastustunti oli tässä tapauksessa turvallisuutta korostava harjoitus koostuen kavaleteista, innareista ja matalista esteistä. B on ennakkotietojen perusteella ajatellut, että tunnin tehtävät olisivat ratsun ikä ja ratsastajan

taitotaso huomioiden ratsukolle sopivia. Nuortakin hevosta tulisi liikuttaa 4-5 kertaa viikossa monipuolisesti, jotta sen kunto, lihaksisto ja jänteet kehittyvät ja mahdollistavat terveenä pysymisen.

B:n mukaan väitteet poikkeuksellisen raskaasta tunnista, järjestelmällisestä pakottamisesta sekä epäasiallisesta käytöksestä eivät edelleenkään vastaa hänen näkemystään tunnin kulusta. Hevosen hyvinvointi on B:lle ammattilaisena sekä myös yritykselle ensisijainen perusarvo. A:lle on C:n ratsastustuntien yhteydessä (maaliskuu 2024, heinäkuu 2024 ja joulukuu 2024) käydyissä keskusteluissa tuotu esiin, että ongelmat voisivat johtua myös mahdollisista hevosen terveyshaasteista. Tämän lisäksi myös A on kertonut, että B:n kollega F on ottanut saman asian esille kevään 2025 aikana. B:n mielestä onkin erittäin hyvä, että hevonen on viety tutkimuksiin lopulta toukokuussa 2025.

C on kertonut käyneensä tallilla vuodesta 2017 lähtien ja olleensa pääosin B:n tunneilla. C:n mukaan painostus on ollut kovaa, mutta asia ei ole tullut esille aiemmin. Kahdeksan vuoden aikana asia olisi B:n mukaan voitu käsitellä ja ratkaista keskustelemalla, jos se olisi otettu puheeksi. Ensimmäisessä palautesähköpostissaan A ja C kuitenkin toteavat: ”Hyvä opettaja, ja samalla hepalla ollaan käyty muutaman kerran B:n yksärillä hyvällä kokemuksella. Ollaan saatu apua ja menty eteenpäin.” Väite, että ratsastuskoulun tunneilla olisi pakotettu hyppäämään liian isoja esteitä ei pidä paikkaansa. Päinvastoin ratsastaja on useimmiten itse halunnut hypätä isompia esteitä kuin opettajan suunnitelmassa on ollut.

B:n kertomuksen mukaan hän on useaan otteeseen vuosien varrella joutunut puuttumaan C:n apujenkäyttöön ratsastustunneilla opetushevosilla. Hän on painottanut, että ohjista repiminen, hevosen toistuva pysäyttely, voimakkaat pohjeavut sekä raipan käyttäminen muuna kuin merkinantovälineenä eivät kuulu hyvään ratsastukseen eivätkä edusta hyviä hevosmiestaitoja.

Mitä esteiden korkeuteen tulee, C on itse useaan otteeseen esittänyt toiveen esteiden nostamisesta suuremmiksi tunneilla. Hän on myös omatoimisesti ilmoittautunut kilpailuihin vaativampiin esteluokkiin, kuin mitä hänelle etukäteen oli suositeltu. Nämä tilanteet ovat tapahtuneet ratsastuskoulun tunneilla opetushevosilla hänen käydessään säännöllisesti ratsastamassa. B on myös todennut, että hän tai kukaan muukaan opettajista ei ole osallistunut kyseessä olevan hevosen hankintaan.

Yhteydenpidosta ja sovitteluyrityksistä B on todennut, että hän on ilmoittanut A:lle heti ensimmäisessä sähköpostissaan sekä sen jälkeen vastineissa, että hän on

valmis keskustelemaan tunnin tapahtumista milloin tahansa esimerkiksi puhelimitse. Yhteydenottoa ei kuitenkaan ole tullut. Vastalauseessa todetaan, että A olisi toivonut yrittäjän yhteydenottoa, minkä jälkeen talliyrittäjä G soitti hänelle. Talliyrittäjän soittaessa A:lle ja tarjotessa mahdollisuutta yhteiseen keskusteluun, ulkopuoliseen sovitteluun tai toisen opettajan tunneille osallistumiseen yrittäjän eri yksikköön, jotta ratsukko pääsee mahdollisista pelkotiloista yli, A ei ottanut tarjousta vastaan tai ollut halukas neuvottelemaan. Asian edetessä nopeasti SRL:n hallituksen ja edelleen kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi, B on pitäytynyt ajatuksessa olla ottamatta itse yhteyttä vastapuoleen tai vastapuolen todistajiin epäselvyyksien välttämiseksi virallisten prosessien ollessa käynnissä.

Esitiedoissa ratsastaja C on HOPOTISSA ilmoittanut taitotasonsa olevan tasolla 4, eli kokenut. HOPOTIN kuvaus: ”Pystyn ratsastamaan erityyppisillä hevosilla, hallitsen avo- ja sulkutaivutuksen sekä vastalaukan”. C on myös käynyt B:n valmennuksissa 2017 lähtien ja kilpaillut opetushevosilla seura/aluetasolla 105cm tasolle asti.

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

Oman kertomuksen mukaan B:llä on kokemusta erilaisista oppilaista ja oppimisen haasteista. Master-opettajan opintoihin kuuluvat pakollisena myös kasvatustieteiden approbatur-opinnot joiden lisäksi hän on opiskellut sosiaalipedagogisen hevostoiminnan opinnot Kuopion Yliopistossa.

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

Kyseisellä tunnilla ratsastaja halusi hypätä nimenomaan rataa. Ennen tuntia käydyin esitietokeskustelun perusteella B päätyi opettajana kuitenkin vaihtamaan harjoituksen kavalettitehtäviin. Harjoituksen muuttaminen on ollut turvallisuussyistä täysin perusteltua, sillä C kertoi esitietokeskustelussa hänelle näin: ”Tää on vienyt mua kuin märkää rättiä, ja mä saan pysäytettyä sen vaan seinään”. Tämän johdosta B ei opettajana uskaltanut ottaa riskiä siitä, että ratsastaja näin toimiessaan saattaisi loukkaantua mm. jos hän putoaisi vasten seinää. Hevosen hetkellinen haparointi innareilla on mahdollista, kun kokematon hevonen opettelee tehtävää. Se ei yksin osoita liiallista kuormitusta. B on kertonut, että hänen vilpitön tarkoituksensa oli auttaa tunnin tehtävillä nuorta ratsukkoa kehittymään. Hän ei missään tapauksessa toimisi hevosen hyvinvoinnin kustannuksella.

Median (MT 6.8.2025, IS 19.8.2025, HS 20.8.2025, HU 23.8.2025) välittämä kuva tunnista on ollut yksipuolinen ja virheellinen. Myös B:ltä on pyydetty haastatteluja, ja yksi iso syy haastattelupyynnöistä kieltäytymiseen on ollut myös se, että B on halunnut suojella kyseessä olevaa nuorta ratsastajaa medialta. B ei myöskään ole halunnut nostaa asiaa yhtään enempää esiin suojellen myös hänelle itselleen tärkeän lajin mainetta.

B:n kertoman mukaan väite, jonka mukaan ratsukko olisi hypännyt 207 kertaa 28 minuutissa, on virheellinen. Valtaosa harjoitteista oli ravissa ja laukassa tehtävää puomi- ja kavalettityöskentelyä, joissa hevonen ei edellä kuvatun määritelmän mukaisesti hyppää laisinkaan, vaan suorittaa tehtävää askellajin mukaisesti. Ratsastustunnin tehtäviin ei kuulunut yhtään sarjaestettä. Lisäksi erilaisilla sosiaalisen median alustoilla on näistä varsin tunnistettavista julkaisuista keskusteltu paljon ja näihin keskusteluihin on nostettu B:n, A:n sekä ikävä kyllä myös nuoren C:n nimet.

Raipan käytöstä B on todennut, että videolla kuultu pyyntö käyttää raippaa koski raipan käyttöä merkinantovälineenä siinä kohtaa, kun se oli ensimmäisillä kavalettitehtävillä vielä järkevää. Ratsukko mutkittellee tässä lähestyessään innari-tehtävää ravissa. Videolla kuuluu ohje "...laukata, raippa". Tässä kyseisessä kohtaa poni korjaa askellusta ja videolla kuuluu kehuva "Niiin!". Seuraavalla kierrolla ratsukko tulee tehtävän onnistuneesti. Yksittäinen ohje koski siis raipan käyttöä teknisenä, oikea-aikaisena merkinantona tilanteessa, jossa ratsukko tarvitsi hetkellisesti tukea tehtävän suorittamiseen onnistuneesti, ei missään nimessä rangaistustarkoituksessa. Ponin mutkittelu lähestymisessä oli yksi syy siihen, miksi innari-tehtävän aikana tuli ohje antaa merkki raipalla.

Videolla näkyy, että ratsastaja itse käytti raippaa oma-aloitteisesti useita kertoja. Tämä on B:n mukaan osoitus siitä, ettei toistuva raipan käyttö ollut "opettajan linja" vaan ratsastajan oma valinta tilanteessa. Tunnin aikana B on huomauttanut C:tä raipan käytöstä. Tämän B on tehnyt hienovaraisesti siten, että hän on keskustellut C:n kanssa menemällä hänen lähelleen välttääkseen ikävän asian julkituomista koko maneesissa olevalle "yleisölle". B:n kertomuksen mukaan tämä on todennäköisesti yksi syy miksi huomautukset eivät ole päätyneet videoille.

Vuorovaikutuksesta ja tunnin päättymisestä B on kertonut, että videoilta ei käy ilmi alku- ja loppukeskusteluja, eivätkä kesken tunnin käytyjä keskusteluja. Ennen tuntia on käyty esitietokeskustelu, josta on saatu tietoa, minkä perusteella tunnin sisältö on muodostettu. Tunnin lopettamisen jälkeen C:n kanssa käytyä palautekeskustelua ei kuulu videolla.

Kyseisen ratsukon tunneilla käyminen on ollut hyvin satunnaista, minkä vuoksi B:n on melko vaikea olla varma siitä, johtuuko hevosen käytös kontrolliongelmista, koulutuksen puutteesta vai mahdollisesti epäsoivista varusteista tai hevosen terveydellisistä haasteista. A:n lausumassa liitteenä ollut (satulahuopa.jpeg) valokuva epätasaisista hikijäljistä satulahuovassa voisi viitata siihen, että satulan sopivuus kyseessä olevalle hevoselle olisi hyvä tarkastaa. Ratsukosta saatujen ennakkotietojen perusteella B:n oli myös vaikea kyseenalaistaa kovan kuolaimen käyttöä, koska hevosen oli kerrottu vievän ratsastajaa. B on kertonut, että maaliskuun 2024 tunnilla he ovat yhdessä A:n ja C:n kanssa pohtineet varusteiden sopivuutta sekä hevosen terveydentilaa mm. pukittelun takia, samoin F:n tunnilla heinäkuussa 2024 mm. hevosen pysähtelyn takia.

27.12.2024 tunti oli pidetty useita kuukausia myöhemmin. B ei toimi ratsukon vastuuvälmentäjänä, vaan hän on pitänyt yksittäiset tunnit maaliskuussa ja joulukuussa. Maaliskuun 2024 tunnilla he saivat ongelmakäytöstä hyvin ratkottua, jolloin epäilyt hevosen mahdollisista terveyshaasteista B:n mielestä vähenivät. Mediakohun syntyessä B kuuli kuitenkin F:n heinäkuun 2024 tunnilla olleista haasteista. Joulukuun 2024 B:n pitämän tunnin aikana haasteita ratsukon yhteistyössä ilmeni jälleen. Koska B ei ole ratsukon vastuuvälmentäjä, hän ei näistä yksittäisistä ratsastustunneista, joiden välillä oli useita kuukausia, osannut vetää aukotonta johtopäätöstä hevosen mahdollisista terveysongelmista. B haluaa vielä painottaa, että kaikilla kyseessä olevilla ratsastustunneilla on käyty pohdintaa hevosen mahdollisista terveydellisistä haasteista. Varmuus hevosen terveydentilasta olisi voitu saada eläinlääkäriltä. Loppukeskustelussa B on tuonut esille mahdollisuuden, että hevosella voi myös olla terveydellisiä haasteita, jotka tulee pitää mielessä ja tarpeen mukaan tutkia ja hoitaa.

Videosta 205-207 B on kertonut, että hän videolla sanoo ”Lavet ulos, lavet ulos, vaikka pikkuravi, hyvä, hyvä, lavet sisälle, kättä eteen, joo, käsi eteen, anna pitkä ohja, sillä on kuitenkin aika iso kuolain sil...” B haluaa tuoda esille, että vielä viimeisissäkin videoissa hänen äänensä on rauhallinen ja kannustava. B on pahoillaan, jos ratsastaja on kokenut tämän painostavana ja huutamisena.

B on 28.11.2025 toimittanut lausuman, jossa hän on todennut mm, että hän ei muista, että C tai A olisivat pyytäneet tehtävän tai tunnin keskeyttämistä. Päinvastoin, kun hän lopulta tunnin keskeytti, C olisi halunnut vielä jatkaa.

Kyseiseltä illalta ei B:n tietojen mukaan ole eläinlääkärin lausuntoa. Siksi kuukausia myöhemmin (5/2025) tehty lausunto ei yksiselitteisesti osoita, mitä hevosen kunnolle tapahtui juuri 27.12.2024 tunnin aikana.

Ratsukolla oli useita haasteita, jotka vaikuttivat harjoituskokonaisuuteen. B on todennut useaan kertaan, että hänen olisi tullut keskeyttää tunti vielä aiemmin ja että toistoja kertyi liikaa, vaikkakin toistojen kautta saatiin väliin myös onnistuneita suorituksia. B on pahoitellut tätä avoimesti moneen kertaan. Tunnilla ollut toinen lähes samanikäinen poni ja lähes samanikäinen ratsastaja suoriutui tehtävistä hyvin. Tunnin päättymisen jälkeen he kävivät lyhyen keskustelun jatkosta ja hevosen mahdollisesta kunnon kohottamisesta.

Tässä tapauksessa ratsukon antamien esitietojen perusteella B päätti esteradan sijaan käyttää puomi- ja kavalettiharjoittelua yhteisymmärryksessä tunnin ratsastajien kanssa. Päättös perustui vahvasti turvallisuuskulmaan ja hevosen hyvinvointiin. Esteet olivat matalia (kaksi noin 50 cm estettä, muut puomeja tai kavaletteja).

G:n lausuma

B on toimittanut kurinpitolautakunnalle myös yrittäjän G:n lausuman. G on todennut mm, että talliyrittäjänä hän on ollut yhteydessä A:han puhelimitse ja tarjonnut neuvottelumenettelyä usealla eri tavalla. Hän on myös kysynyt, millaisia ratkaisuesityksiä heillä itsellään tilanteeseen olisi ja voisivatko he yhdessä edistää näitä. G on esittänyt, että mikäli perhe kokee, että he eivät saa tilannetta ratkaistua yrityksen, opettajan ja asiakkaan kanssa kolmestaan, hän voi järjestää tilaisuuteen ulkopuolisen sovittelijan. Lisäksi B on tarjonnut ratsukolle epäonnistuneen kokemuksen korvaamiseksi uuden opetustunnin, tai mahdollisuuden tulla tutustumaan yrityksen muihin maneeseihin eri opettajan johdolla. A:n tivatessa kenen puolella yrittäjä on asiassa, G on vastannut, että kaikkihan me olemme hevosen puolella. Tässä tilanteessa G ei asetu kenenkään henkilön puolelle, mutta työnantajana hän on työsuojelullisessa näkökulmassa vastuussa B:stä, ja G yrittää ennen muuta ratkaista asian neuvottelumenettelyllä.

G kertoi, että B on ollut hänen työntekijänään vuodesta 2020 lähtien siirryttyään liikkeenluovutuksen yhteydessä vanhana työntekijänä, eikä työsuhteen alkaessa ole ollut tiedossa, eikä missään nimessä sen aikana ole tullut esille mitään moitittavaa tai huonoa asiakaspalautetta. Päinvastoin asiakkaat toivovat B:n tunteja enemmän, kuin mitä on mahdollista tarjota. B opettaa sesongista riippuen viikoittain 100-250 oppilasta. B toimii vastaavana ratsastuksenopettajana kaikissa yrityksen kolmessa yksikössä, ja lisäksi myös hevosteorioiden vastaavana opettajana K:n Ratsastuslukion opiskelijoille ja on saanut pelkkää positiivista palautetta myös lukion yhteistyöstä niin kunnalta, opettajilta ja opiskelijoilta kerätyistä asiakastytyväisyyss kyselyistä.

I:n lausunto

Ratsastuksen Master-opettaja ja ammattivalmentaja I on B:n pyynnöstä laatinut lausunnon puomien ja kavalettien käytöstä esteratsastuksessa. I toteaa, että maassa olevia puomeja ja noin 20-50cm kavaletteja käytetään esteratsastuksen perusharjoittelussa ja niiden avulla myös jumpataan hevosta. Riippuen mitä halutaan harjoitella, voi puomeja/kavaletteja olla yksi tai useampia peräkkäin. Puomeja ja kavaletteja voidaan tulla käynnissä, ravissa tai laukassa. Niitä voidaan myös yhdistää estetehtäviin esim. auttamaan oikean etäisyyden löytymiseen esteelle tai hevosen laukka-askelten kontrollointiin. Puomeilla ja kavaleteilla hevonen astuu vähän korkeamman askeleen, sen ei tarvitse ponnistaa itseään ilmaan, puomi/kavaletti jää askeleen puoliväliin. Näin ollen hevonen ei suorita hyppyä ylittäessään puomin tai kavaletin.

Puomi- ja kavalettiharjoituksilla voidaan mm. parantaa ratsastajan istuntaa, mukautumista ja apujen käyttöä, harjoitella erilaisia lähestymisiä ja linjojen sekä "este" välien ratsastusta ilman varsinaisia esteitä, harjoitella rytmin ja tasapainon hallintaa, opetella laukan säätelyä, auttaa hevosta löytämään oikea hypyn kaari sekä vahvistaa ja voimistaa hevosta. Puomi- ja kavalettityöskentely ei ole hyppäämistä, ja se myös kuormittaa hevosta fyysisesti oleellisesti vähemmän kuin varsinainen työskentely esteillä. Tällaista työskentelyä käytetään valmistelemaan sekä ratsastajaa että hevosta varsinaisiin estetehtäviin.

Hypyn määritelmästä I on todennut, että hyppyyn tullessa hevonen ponnistaa noin esteen korkeuden verran ennen estettä ensin etujalat ilmaan ja ne koukistuvat vierekkäin ylös, tämän jälkeen takajalat tulevat mahdollisimman nopeasti ponnistamaan hypyn ilmaan n. samasta kohdasta, mistä etujalat ponnistivat (askellaji ei säily vaan syntyy hyppy). Hypyn lakipisteen tulisi olla esteen päällä. Alas tullessa tulevat maahan ensin etujalat n. esteen korkeuden verran esteen takana ja ne ponnistavat välittömästi laukka-askeleen eteenpäin (hypystä seuraa aina laukka lähestymisaskellajista riippumatta), jonka jälkeen takajalat laskeutuvat samaan kohtaan kuin etujalat ja ponnistavat laukan eteenpäin. Hypyssä hevosen kaikki neljä jalkaa ovat yhtä aikaa selvästi irti maasta.

Erilaisesta esteistä I on todennut, että perusesteitä ovat pysty- ja pituusesteet. Pystyesteessä kaikki esteen osat ovat päällekkäin (I), pituusesteessä pystyjä on kaksi tai kolme peräkkäin (II tai III). Pystyesteitä ovat ristikko ja pysty, pituusesteitä okseri ja trippeli. Erilaisia esteitä hypätään usein peräkkäin. Voidaan hypätä suhteutettuja välejä, jolloin esteiden väliin on mitattu metrimäärä ja siihen halutaan tietty laukka-askelmäärä. Askelmäärä suhteutetaan esteiden väliin niin, että hevosen yhden laukka askeleen lasketaan olevan 3 m-4 m (riippuen minkä

kokoisella kentällä ratsastetaan ja ollaanko halli- vai ulko-olosuhteissa huomioiden ratsastuspohjan materiaalin ja koostumuksen) sekä otetaan huomioon alastulo- ja ponnistuspaikat. Suhteutettu väli on aina 3 laukka-askelta tai enemmän.

Esteistä voidaan rakentaa myös sarjaesteitä. Sarjan väliin tulee 1 tai 2 laukka-askelta, esteiden väli määritetään samoin kuin edellä mainittujen suhteutettujen välien. In-and-out -harjoituksella tarkoitetaan hyvin matalilla esteillä tai kavaleteilla suoritettavaa jumppatehtävää, jossa esteiden väli määritellään niin, että esteiden väliin ei tule ollenkaan varsinaista laukka-askelta vaan hevonen ponnistaa esteeltä laskeuduttuaan heti seuraavaan hyppyyn. Näitä ”innareita” voi olla kaksi tai useampia peräkkäin ratsastajan ja hevosen taitotasosta riippuen.

Raipan käytöstä esteratsastuksessa I on todennut, että raippa on ratsastajan pohkeen apuväline ja tehoste. Raippaa voidaan käyttää, jotta saadaan parempi reaktio pohjeapuun tai sillä voidaan rohkaista hevosta tilanteessa, jossa hevonen epäröi. Raippaa tarvitaan silloin, kun tavallinen pohjeapu ei riitä, eli jos hevonen ei reagoi, kun pohkeella painaa tai kopauttaa kylkeen. Kosketus raipalla voi olla myös tarpeen, jos hevonen epäröi edetä kohti hyppyä. Myös hyppyyn ponnistuksessa voidaan antaa merkki raipalla, jos hyppy on jäämässä hitaaksi. Raippa on siis merkinantoväline ja pohjeavun jatke, sillä ei ole koskaan tarkoitus lyödä hevosta. Raippaa voi käyttää monella tapaa: koskettamalla tai napauttamalla kaulalle, tällöin ei tarvitse irrottaa ohjaa raippakädestä tai koskettamalla tai napauttamalla pohkeen taakse. Tällöin raippakäsi tulee irrottaa ohjasta niin, että molemmat ohjat ovat toisessa kädessä, jottei tule samalla nykäistyä hevosta suusta.

J:n lausunto

Ratsastuksenopettaja ja ammattivalmentaja J on B:n pyynnöstä laatinut lausunnon. Hän on raipan käytön tarkoituksesta todennut, että raippa kuuluu tavanomaisiin ratsastajan varusteisiin ja sen käyttöä aletaan harjoitella yleensä jo ratsastajan uran alkutaipaleella. Raipalla ei ole koskaan tarkoitus rangaista hevosta vaan se on merkinantoväline, jolla voidaan tehostaa ensisijaisesti ratsastajan pohjeapuja.

Miksi ja millaisissa tilanteissa raippaa voidaan käyttää? Ratsastus on vaikeahko taitolaji, jonka oppimiseen kuluu useita vuosia. Voidakseen omalla kehollaan kommunikoida hevosen kanssa tavalla, jonka hevonen ymmärtää vaaditaan ratsastajalta erittäin hyvää tasapainoa liikkuvan hevosen selässä, hyvää kehonhallintaa, keskivartalon tukea sekä erityisesti lantion alueen ja jalkojen nivelten joustavaa liikkuvuutta.

On selvää, että näin moninaisten taitojen oppiminen vie runsaasti aikaa, ja osa ratsastajista ei oman kehonsa tai muiden haasteidensa takia koskaan saavuta saumatonta yhteistyötä hevosen kanssa. Kokemattoman ratsastajan avut (paino-, pohje- ja ohjasavut) ovat usein hevosen kannalta ristiriitaisia, epäselviä tai tulevat väärällä ajoituksella hevosen liikkeisiin nähden. Hevoset myös ajan mittaan ymmärrettävästi turtuvat avuille, jotka eivät niiden kannalta ole ymmärrettäviä. Erityisiä haasteita aiheuttaa pohkeen käyttö ja erityisesti hevosen ratsastaminen niin, että se liikkuu riittävän reippaasti eteenpäin.

Esimerkkinä J on maininnut, että ratsastaja yrittää siirtää hevosen käynnistä raviin. Pohkeita käyttäessään ratsastaja joko potkii hevosta kylkiin tai puristautuu lantiollaan ja jaloillaan kiinni hevoseen ja liikuttaa omaa vartalooaan voimakkaasti. Molemmissa tapauksissa tilanne on hevosen kannalta erittäin epämiellyttävä ja se suojautuu kovettamalla kaikki lihaksensa eikä lähde raviin vaan päinvastoin jarrutta yhä enemmän. Tällaisessa tilanteessa on hevosen huomioiden huomattavasti parempi, että ratsastaja rauhoittaa apunsa ja raviin siirryttäessä auttaa raipalla eli koskettaa tai kevyesti napauttaa hevosta raipalla joko lavalle tai takaosaan tilanteesta riippuen.

Osa erityisesti ratsastuskoulun opetushevosista myös tarvitsee raipan ”läsnäolon” ratsastajan kädessä. Raippaa ei tarvitse käyttää lainkaan, mutta hevoset tuntuvat tarvitsevan sen jonkinlaiseksi motivaattoriksi kuunnellakseen ratsastajan apuja.

E:n lausunto

Toinen tunnilla ollut ratsastaja E on B:n pyynnöstä laatinut lausunnon. E on lausunnossaan todennut, että hän ei ollut aiemmin laatinut lausumaa, koska hänen tarkoituksensa oli olla puuttumatta asiaan ollenkaan. C:n ja A:n lausunnossa oli mainittu, että hän ei uskaltaisi tuoda näkemystään esiin, koska hän pelkää sen vaikuttavan asemaansa talliyhteisössä ja huonontavan välejä B:n kanssa. Näin ei kuitenkaan ole, eikä E ole tämmöistä sanonut. E ei ole missään nimessä pelännyt tämmöistä. E on useita vuosia ollut B:n valmennettava, eikä hänellä ole B:n opetuksesta huonoa sanottavaa.

C ja A pyysivät E:tä kirjoittamaan heille lausunnon, mutta E vastasi kieltävästi ja kertoi, että hänen mielestään ratsastaja itse on täysin vastuussa siitä, miten omaa hevostaan ratsastaa. E on edelleen sitä mieltä, että B ei ole tunnilla tehnyt mitään, mikä olisi hevosen terveydelle haitaksi. E keskittyi kuitenkin tunnilla omaan tekemiseen. E:n ratsastuksesta otetun videon taustalla kuuluu, kun B kehottaa C:tä tulemaan alas ratsailta ja antaa väsyneen hevosen kävellä. E on ratsastanut C:n kanssa useita vuosia samalla tunnilla ja monesti C:tä on jouduttu

huomauttamaan kovakouraisesta ratsastuksesta. Myös mahdollisimman korkeiden esteiden hyppääminen on vaikuttanut olevan hänelle tärkeää.

C:n lausuma 21.9.2025

C on lausumassaan kertonut, että ensimmäisen kerran tunnilla hän käyttää raippaa innarikavaleteilla, kun B häntä niin tekemään käski. Tämä tilanne ja B:n käsky on videolla, sillä innari-kavaletteja tullessa kuvaajan ei tarvinnut nostella puomeja vaan pystyi keskittymään kuvaamiseen. Kun hyppääminen aloitettiin maneesin keskellä olevilla esteillä, kuvaaja nosteli myös tiheään tahtiin pudonneita puomeja eikä siksi ehtinyt kuvata pitkiä pätkiä. Osa hypyistä ja iso osa esteiden väleistä jäi siis kuvaamatta, eli myös suuri osa B:n ohjeista.

C:n hevonen H oli jo hyvin väsynyt eikä halunnut enää edetä tai hypätä. Tähänkin C pyysi taukoa, mutta ei sitä saanut. C muistaa kun B hyvin tiukasti karjaisi ja käski C:ta pakottamaan hevosen yli pienistä esteistä tavalla millä hyvänsä oli se raippa tai jalka yms. mutta hevonen ei missään nimessä saanut pysähtyä sillä muuten siitä tulisi tilanteen pomo.

C on kertonut käyneensä kyseisellä tallilla jo vuodesta 2017 lähtien. Näiden vuosien aikana hän on ollut pitkään mm. pääosin B:n pitämillä valmennustunneilla. Hän muistaa, kuinka hän ei koskaan koulutunneille ottanut raippaa, sillä ajatteli, että kisoissakaan sitä ei saa käyttää, niin miksi sitä tarvitsisi tunneillakaan. Hyvin useasti B sitten sen hänelle kesken tunnin pakotti. Sama asia tapahtui muutamia kertoja myös estetunneilla, kun hevonen ei mm. päässyt hänen taidoilleen liian korkeasta esteestä yli ilman raippaa. Esteen laskemisen sijaan kieltely ratkottiin raipalla.

Näiden vuosien aikana on ollut C:n kertoman mukaan lukemattomia kertoja, jolloin C ei ole halunnut käyttää raippaa, mutta B on häntä siihen käskenyt. Tämä sama tapahtui nyt tällä 27.12.2024 pidetyllä tunnilla. Vaikka B:n käskyt käyttää raippaa tuntuivat C:ltä kyseenalaisilta ja vääriltä, hän teki silti, mitä B käski, sillä hän luotti hänen ammattitaitoonsa niin kuin kaikki ovat tehneet näiden vuosien aikana. Tunnin lopulla C kuitenkin purskahti itkuun eikä enää suostunut hevosta pakottamaan, sillä se tuntui väärältä B:n auktoriteetista huolimatta.

C on kertonut, että ohjista hän ei mielestään erityisemmin vedä. Ensimmäisillä kavaleteilla on yksi video, jonka lopussa hän ottaa yhden suuremman pidätteen. Videossa kuuluu kuitenkin B:n ohje siitä, että hevonen ei saa kiitoravata vaan raviin siirryttäessä pitää oikeasti jarruttaa. C ei siis tätä tehnyt omasta halustaan vaan B:n ohjeen mukaan. C kertoo, että "Tottakai teen myös inhimillisiä virheitä ja

jään jossain yksittäisissä hypyissä kiinni suuhun, sillä olin valmennuksessa oppimassa".

C on kertonut, että hänen hevosensa H on myös aika etupainoinen ja suhteellisen raskasrakenteinen ja isopäinen. Väsyessään H menee helposti hyvin etupainoiseksi. On jo siis ihan turvallisuus kysymys, että noin väsynyttä etupainoista hevosta joutuu muistuttamaan nostamaan etuosaa ylös, sillä turvalleen kaatuminen ei ole hyvä juttu. B ei raippaan taikka ohjista vetämiseen puuttunut tunnilla kertaakaan. Ainoastaan itse käski C:n käyttää raippaa, jotta H hyppäisi ja liikkuisi, sekä repi kovasti tunnin alussa kuolaimista/deltasta.

C kertoo, että hän ei ole ratsastanut tolppia päin. Ainoastaan yhdessä videossa, kun hypätään innareita toiseen suuntaan, H poistuu niiden välistä. Ympyrällä kääntyminen on hevoselle ollut vaikeaa jo pitkään ja tätä harjoiteltiin B:n silmän alla jo ennen ensimmäisiä kavaletteja. Hyvin väsynyt hevonen ja ratsastaja yhdistettynä hevoselle vaikeaan asiaan purkautui yhden kerran paikalta poistumisena, ei tahallisenä tolppaan ratsastamisena.

C on kertonut, että H tuli heille 18.6.2023 Liettuasta, jolloin se oli vasta sileällä perusratsastettu. He aloittivat pikkuhiljaa maastoilemaan ja kasvattamaan kuntoa sekä tutustumaan esteisiin. He treenasivat noin pari tai kolme kertaa viikossa pääasiassa maastoillen, sillä lähin maneesi ja kenttä ovat automatkan päässä.

28.10.2023 he kävivät H:n ensimmäisissä kisoissa korkeutena 40 cm. C on kertonut, että hevonen on sen jälkeen talvella liikkunut vähemmän

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

Maalis/huhtikuussa hän on päässyt taas ratsastamaan ja silloin he kävivät mm B:n yksityistunnilla, jossa hevosen huono kunto huomioitiin hyvin sekä tehtävät olivat sen taitotasoon sopivia ja myös toistot pysyivät maltillisina. B myös ehdotti heidän kääntymisongelmiin fullcheek -kuolainta. Kevät kohoteltiin taas kuntoa pikkuhiljaa pakollisen lomailun jäljiltä ja testailtiin uutta kuolainta. He kävivät pääasiassa maastossa ja muutamalla tallin eri opettajan estetunnilla. Toukokuun loppuun suunniteltiin estekisoja, mutta fullcheek -kuolain ei toiminutkaan esteillä toivotusti. Niinpä tallin toisen opettajan kanssa sovittiin, että kokeillaan ennen kisoja esteillä pelhamia, koska se on kotona maastoilla toiminut täydellisesti pienillä avuilla ja hevonen ollut tyytyväinen. Tunti meni todella hyvin, ja kuolain todettiin myös opettajan toimesta toimivaksi. Myös kisat 11.5.2024 60 cm tasolla menivät todella hyvin tuloksena 4vp yhdestä puomista.

Kesällä C oli töissä ja lomaili, ja H liikkui maastossa kerran tai kaksi viikossa noin 6,5km lenkin kerrallaan ja sai muuten levätä, koska se edelleen kasvoi ja oli nuori eli ansaitsi lomansa. Maneesilla he pääsivät käymään vain kerran, 17.7.2024 F:n tunnilla. Tästä tunnista löytyy videota ja sen kulku eroaakin hieman F:n vastineesta. Tunnin aikana oli kuuma keli ja H oli ollut kevyemmällä liikutuksella. Lisäksi aiemman maastoilupainoitteisen liikkumisen takia maneesissa koottuna kulkeminen on ihan eri tavalla vaikeaa, ja tätä maneesissa tarvittavaa kokoamista ja kulkemista ei voi harjoitella kuin käymällä maneesilla. Sen takia pyydettiin enemmän välikäyntejä. Tämä sopi F:lle eikä tunnilla ollut tämän vuoksi suurempia ongelmia. Raipan käytöstä ei ollut minkäänlaista puhetta, eikä sitä juurikaan käytetty. Näissä tämän tunnin videoissa näkyy selkeästi kuinka sopivien välikäyntien avulla H myös tunnin lopussa laukkaa iloisesti omalla moottorilla ilman pakottamista esteille. Tuntia ei tuolloin keskeytetty, niin kuin F:n vastineessa kerrottiin, vaan he kävelivät pidemmät käynnit tunnin lopulla, kun tehtävä ei meinannut enää onnistua monen yrityksen jälkeen H:n väsähtämisen vuoksi. Käyntien jälkeen he tulivat tehtävälle vielä kerran muiden loppuverryttellessä ja kaikki sujui mahtavasti. Tunnilla ei myöskään ollut minkäänlaista keskustelua hevosen mahdollisesta kipuilusta, koska mitään siihen viittaavaa ei ollut.

Syksyn aikana edelleen he maastoilivat kotona sekä kävivät itsenäisesti maneesilla silloin tällöin hyppäämässä. He kävivät myös H:n ensimmäisissä koulukisoissa 13.10.2024 HeC luokassa tuloksena 62,619%. 14.12.2024 he starttasivat heidän ensimmäisen 70 cm ratansa. Taitopisteitä he saivat 5.7. H oli innoissaan esteistä, mutta oli silti tosi hyvin kuulolla ja oli ratsastettavuudeltaan paras, mitä se on koskaan ollut. Seuraavana päivänä he starttasivat myös HeC, josta prosentteja he saivat 59,524%.

C:n kertomuksen mukaan 2024 syksyn aikana H kehittyi todella nopeasti varsinkin esteillä ja silminnähden nautti hyppäämisestä. Koska heidän tavoitteenaan on aina ollut vain harrastaa ja pitää hauskaa, he eivät ole treenanneet hiki hatussa viittä kertaa viikossa. He ovat myös halunneet pitää tekemisen reiluna nuorta vielä kasvavaa hevosta kohtaan, joten he ovat antaneet hevosen lomailla aina silloin tällöin ja treenattu on vain muutama kerta viikossa.

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

Tunnin lopussa B topakasti käski C:tä, että hän ei saa missään nimessä antaa H:n pysähtyä, koska muuten siitä tulee tilanteen pomo, kuitenkin kun H itse viimeisen kiellon jälkeen päätti lähteä kävelemään, B huusi hänelle. Myös tämä huuto oli

todella ristiriitainen, sillä B huusi, että C:n pitää tulla alas hevosen selästä, jotta väsynyt hevonen saa levätä, mutta kun C itse pyysi kävelytaukoa tunnin aikana, ei se käynyt.

Näin suuret ristiriidat vaikeuttivat C:n keskittymistä paljon ja hän jäi useamman kerran miettimään, mitä B halusi. Keskittymiseen ei myöskään auta painostus tai epäonnistuminen tai varsinkaan epäonnistumisesta johtuva painostus. C kokee, että tunnilla oli suuri painostava tunnelma. Näin on ollut myös aikaisemmin vuosien varrella, jolloin painostus on kohdistunut myös muihin oppilaisiin, jotka myös he ovat reagoineet asiaan mm. itkemällä. Painostus on ollut siis oikeasti kovaa eikä vain C:n oma tulkinta.

H pysähtyi ratsastaessa viimeksi vuonna 2023 juuri C:lle tullessaan. Hevosella ei tällöin ollut ollenkaan kuntoa eikä lihaksia. Tämä tapahtui ratsastuksen lopussa hevosen väsyessä. Esteillä hevonen ei ole koskaan aikaisemmin pysähdellyt, eikä C ole niin myöskään koskaan väittänyt. Tunnilla ja videolla B käskee C:tä raippaa käyttämään. Mitään puhetta siitä, että pakottamalla ei koskaan edetä, ei ollut. Päinvastoin ohjeena C sai sen, että hevonen pitää pakottaa esteen yli keinolla millä hyvänsä.

Tunti loppui siihen, kun H pysähtyi viimeisen kerran esteelle, kun C ei enää suostunut sitä pakottamaan. Tähän B kysyi, mitä C tekee, jos H kieltelee näin kisoissa, johon C vastasi asiallisesti, että hän ei verryttele sitä näin paljon. Siihen B huusi, ettei aio riidellä C:n kanssa, ja siirtyi opettamaan tunnin toista ratsukkoa. Tämän jälkeen H siirtyi itse käyntiin, josta C sen palkitsi taputuksilla ja antamalla sen kävellä, sillä B oli juuri ennen sanonut, että hevonen ei saa pysähtyä. Tämän tapahtuessa B huusi C:n alas selästä.

Kuolaimesta oltiin sovittu tallin toisen opettajan kanssa, sillä pelhamia käyttäessä vauhdin kanssa ei ole ollut mitään ongelmia ja hevonen oli niihin tyytyväinen ja toimi pienillä avuilla. Pysähtymisen kanssa ei ole ollut ongelmia, eikä C ole niin väittänytkään. B näki viikkoa aikaisemmin, kun he starttasivat 70 cm ilman kontrolli ongelmia taikka mitään muutakaan ongelmia. Kavaletit olivat maneesissa jo valmiiksi. Hevosen kunnosta kerrottiin useaan otteeseen, ja sen takia C pyysi välikäyntejä useaan otteeseen ennen tunnin alkua ja sen aikana.

27.12.2024 pidetyllä tunnilla C ei kuullut yhtäkään kommenttia B:ltä liiallisesta apujen käytöstä. Ainoastaan kehotuksia pakottaa hevonen yli esteistä keinolla millä hyvänsä. Kukaan muukaan tämän tallin henkilökunnan jäsenistä eikä myöskään tallin ulkopuoliset henkilöt ole C:lle liiallisesta apujen käytöstä huomauttaneet.

Muuta aineistoa

Kirjallisina todisteina on esitetty yhteensä 38 videokameratallennetta valmennustapahtumasta. Esitetyistä videokameratallenteista ei ilmene alkuperäisiä tai tarkkoja kuvausaikoja, joten videotallenteiden kuvausjärjestys ja kuvausajat jää epäselväksi.

Eläinlääkärin lausunnosta 19.5.2025 ilmenee, että mahan alaosassa on todettu useita punoittavia pistemäisiä haavaumia, säteittäisesti yksi isompi haavauma, jossa katetta päällä lähellä pyloruksen aukkoa, haavauma-aste 2,5/4. 16.6.2025 päivätyistä eläinlääkärin lausunnosta ilmenee, että kontrollikäynnillä mahan yläosa on ollut siisti, alaosassa yhä havaittavissa haavauma-alueet, jotka nyt rauhallisemmat, lähimpänä ohutsuolen aukkoa oleva haavauman kuitenkin yhä herkästi verestävä, alaosa siisti. Eläinlääkärin lausunnossa 16.6.2025 on todettu, että tässä tapauksessa H:n haavaumat ovat olleet rauhasmahan haavaumia ja stressiperäinen etiologia, sekä että haavaumat eivät ole kroonisia vaan vaikuttavat melko tuoreilta, enintään muutamia kuukausia vanhoilta, kun tähytys tehtiin ensimmäisen kerran 19.5.2025.

KURINPITOLAUTAKUNNAN RATKAISU

Sovellettavat säännökset

SRL:n toimintasäännöt

13 § ”Liiton kurinpitovaltaa käyttää liittokokouksen valitsema kurinpitolautakunta, joka käsittelee ja päättää sille SRL:n säännöissä määrätyt asiat kuten kilpailusääntöjen yleisessä osassa (KS I) tai lajisäännöissä määritellyt kurinpito, vastalause- ja valitusasiat sekä asiat, jotka koskevat väitettyjä antidoping- tai lääkintäsääntörikkomuksia.”

KS I

1.1 Suomen Ratsastajainliitto ry:n (SRL) toimintaa ohjaavat sen säännöt ja yleisesti hyväksytyt arvot, joiden pohjalta SRL kehittää toimintaansa ja linjaa tavoitteitaan. SRL:n eettisen säännöstön (Liite 7) tarkoituksena on ohjata SRL:n ja sen toimijoiden toimintaa SRL:n tarkoituksen ja arvojen mukaisesti. KS I asettaa eläinsuojelulliset normit kaikessa SRL:n alaisessa kilpailu- ja muussa toiminnassa. KS I sisältävät kaikessa kilpailutoiminnassa noudatettavat yleiset säännöt ja määräykset. KS I tarkoituksena on luoda kaikille urheilijoille oikeudenmukaiset ja

tasapuoliset kilpailuolosuhteet, varmistaa turvallisuus ja hevosen hyvinvoinnin ensisijaisuus.

1.4. Suomen eläinsuojelulainsäädäntö, SRL:n toimintasäännöt (jäljempänä TS), KS I ja LS sekä urheilijoiden ja hevosten antidopingsäännöt koskevat kaikkia SRL:n kilpailujärjestelmän mukaisia kilpailuja sekä kilpailunomaisia harjoitustilaisuuksia- että, jäsenten hevosenpitoa sekä muuta SRL:n alaista toimintaa soveltuvin osin. Kilpailutoiminnassa noudatetaan reilun pelin periaatteita. Tapaus, johon kilpailusäännöistä ei löydy ratkaisua, on pyrittävä ratkaisemaan sääntöjen hengen ja/tai FEI:n tai muiden, kotimaisten sääntöjen pohjana olevien kansainvälisten tai ulkomaisten sääntöjen mukaisesti. Tulkinnanvaraisissa tapauksissa ratkaisun tulee olla mieluummin vapauttava kuin rankaiseva.

3.1 SRL:n toimintasääntöjen (TS) mukaisesti jäsenet sitoutuvat jäsenyytensä kautta noudattamaan liiton toimintasääntöjä ja niiden nojalla annettuja kurinpito-, kilpailu- ja muita määräyksiä sekä sitoutuvat liiton kurinpitovaltaan ja liittoa sitoviin määräyksiin. Varsinaisten jäsenten henkilöjäsenet sitoutuvat jäsenyytensä kautta tai lunastamalla liiton lisenssin noudattamaan kaikkia edellä mainittuja sääntöjä ja määräyksiä sekä liiton kurinpitovaltaa. SRL:n sääntöjen, näiden kilpailumääräysten, SRL:n eettisten sääntöjen, SRL:n kurinpitosääntöjen ja muiden SRL:n hallituksen tai sen valtuuttaman elimen antamien määräysten ja päätösten alaisia ovat kaikki kilpailutoimintaan osallistuvat jäsenyhteisöt ja niiden toimihenkilöt ja jäsenet sekä ne henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat kirjallisesti tai kilpailun järjestäjän erikseen määrittämällä tavalla, joka on mainittava kilpailukutsussa, sitoutuneet noudattamaan edellä mainittuja sääntöjä tai lunastaneet SRL:n kilpailu-, toimihenkilö- tai valmentajalisenssin, hevosen vastuuhenkilö sekä ne henkilöt, jotka ovat kilpailleet ko.kilpailussa tai olleet urheilijan tai joukkueen taustahenkilöinä kilpailuissa. Näiden sääntöjen sitomia ovat myös, soveltuvin osin, muut kilpailupaikalla olevat, kilpailutapahtumaan aktiivisesti vaikuttavat henkilöt.

3.2. Sääntöjen sitomat henkilöt vastaavat siitä, että hevosen hyvinvointi on aina etusijalla ja ettei hevosen hyvinvointia aseteta toissijaiseksi kilpailullisista- valmennuksellisista tai kaupallisista syistä.

42.1. Hevosen sopimaton kohtelu on aina kiellettyä kilpailussa ja kilpailun ulkopuolella. Hevosen sopimatonta kohtelua on teko tai laiminlyönti, joka aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Esimerkkejä hevosen sopimattomasta kohtelusta ovat:

a) Liiallinen raipan tai piiskan käyttö tai lyöminen;

- b) Minkä tahansa muuten kuin aitaustarkoituksessa sähköimpulsseja tuottavan laitteen käyttäminen hevoseen; SRL KS I 20245 27
- c) Kannusten liiallinen tai toistuva käyttö hevoseen;
- d) Hevosen suun nykiminen kuolaimella tai muulla välineellä;
- e) Kilpaileminen ylläsiirtuneella, ontuvalla tai loukkaantuneella hevosella. Mikäli ontuminen tai loukkaantuminen tapahtuu yllättäen verryttelyn tai kilpailusuorituksen aikana ja suoritus keskeytetään välittömästi, ko. tulkintaa ei käytetä.
- f) Hevosen ”barraaminen”;
- g) Hevosen minkä tahansa ruumiinosan tuntoaistin keinotekoinen herkistäminen tai alentaminen;
- h) Hevosen riittävän ravinnon- tai vedensaannin ja/tai liikunnan laiminlyöminen;
- i) Minkä tahansa sellaisen laitteen tai varusteen käyttäminen, joka aiheuttaa hevoselle ylimääräistä kipua;
- j) Kilpaileminen hevosella, joka on Suomessa tai muussa maassa poistettu kilpailurekisteristä vakuutusyhtiön päätöksellä.

Listaus ei ole tyhjentävä.

42.3 FEI:n vahvistamia ohjeita ja määräyksiä hevosen kohtelusta, kuten FEI:n eettiset toimintaohjeet hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi (liite 6.) on noudatettava kaikessa SRL:n alaisessa toiminnassa.

42.4. Jokainen, joka havaitsee hevosta kohdellun sopimattomasti, on velvollinen viivytyksettä tekemään asiasta vastalauseen SRL:lle (katso kohta 50.5.). Kilpailuiden aikana vastalause tehdään kilpailuiden TPJ:lle, muuna aikana SRL:n hallitukselle, joka tutkittuaan asiaa päättää siirtääkö se asian edelleen kurinpitolausakunnan käsiteltäväksi.

45.2. SRL:n oikeusturva- ja kurinpitosääntöjen alaisia ovat:

- a) SRL, SRL:n jäsenet ja SRL:n organisaatioissa toimivat henkilöt;
- b) Kilpailutoimintaa harjoittavat yhdistykset, henkilöt ja yhteisöt;
- c) Jäsenseurojen jäsenet;
- d) Jäsenseurojen hallitusten ja johtokuntien ja näiden asettamien toimielinten jäsenet, toimihenkilöt ja hevosen vastuu- ja lisävastuuhenkilöt;
- e) Ne henkilöt ja yhteisöt, jotka ovat kirjallisesti sitoutuneet noudattamaan näitä sääntöjä tai ovat lunastaneet esim. SRL:n kilpailu- tai toimihenkilölisenssin tai toimivat SRL:n toimeksiantotehtävässä;
- f) Voimassa olevan antidoping- ja hevosten lääkintäsäännösten alaiset henkilöt ja yhteisöt

g) Muut sellaiset henkilöt tai yhteisöt, jotka osallistumisellaan hyötyvät SRL:n alaisesta kilpailutoiminnasta.

46.1. Ellei lainsäädäntö määrää teolle pidempää vanhenemisaikaa, SRL:n oikeus aloittaa kurinpitotoimi vanhenee rikkomuksen luonteen mukaan seuraavasti:

.....

b) Kilpailumanipulaatio, lahjonta, ja rikkomukset, joista säädetään SRL:n eettisessä säännöstössä ja FEI:n eettisessä säännössä hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi, tarkoitetut rikkomukset vanhenevat viiden (5) vuoden kuluttua niiden tekohetkestä;

48.5. Painavista syistä voidaan kurinpitolautakunnan tietoon tulleet rikkomukset käsitellä, vaikka niistä ei ole tehty valitusta.

51.1. Jokainen, jonka oikeutettua etua asia koskee, voi tehdä valituksen päätöksestä, jonka henkilö tai toimielin on tehnyt SRL:n toiminta-, kilpailu-, eettisten- tai lajisääntöjen nojalla, edellyttäen, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi kohdan 51.2. mukaan. Alaikäisen urheilijan puolesta valituksen voi tehdä hänen huoltajansa tai nimetty joukkueenjohtaja. Valitus tehdään:

(a) SRL:n kurinpitolautakunnalle TPJ:n, tai muun henkilön tai toimielimen päätöksistä...

54.1. Sen lisäksi mitä SRL:n toiminta-, kilpailu- ja lajisäännöissä sekä eettisissä säännöstoissa on erikseen määritelty rangaistavaksi, SRL voi rangaista sitä:

a) joka rikkoo SRL:n voimassa olevia sääntöjä, määräyksiä tai päätöksiä, joita SRL:n sääntöjen nojalla on annettu;

n) joka rikkoo FEI:n eettisiä sääntöjä hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi.

54.3. Tulkinvaraisissa tapauksissa ratkaisun tulee olla mieluummin vapauttava kuin rankaiseva.

54.4. ”Seuraavassa taulukossa on esitetty tiettyjen, kohdassa 54.1. lueteltujen rikkeiden rangaistukset, toimintakiellon pituus ja sakon suuruus. Rikkeistä, jotka eivät ole taulukossa, määrätään rangaistus noudattaen tämän sääntökohdan 54. rangaistusskaaloja. Taulukon sakot koskevat henkilölle määrättäviä sakkoja. Yhteisölle, kuten jäsenseuralle tai yhteisöjäsenelle määrättävät sakot ovat kymmenkertaiset (10 x) taulukon sakkoihin verrattuna.”

Rike	Lievä	Keskitaso	Vakava	Enimmäisrangaistukset
------	-------	-----------	--------	-----------------------

Hevosen sopimaton kohtelu	3 kk	3 kk – 2 vuotta	2 – 5 vuotta	Elinikäinen
	€ 150–200	€ 300–400	€ 700–1 500	€ 2 000

FEl:n eettiset säännöt hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi (KS I liite 6)

1. Yleinen hyvinvointi:

b) Valmennus- ja koulutusmenetelmät

Hevosia saa valmentaa/kouluttaa ainoastaan tavalla, joka vastaa niiden fyysisiä kykyjä ja kehitystasoa eri lajeissa. Niihin ei saa käyttää menetelmiä, jotka aiheuttavat huonoa kohtelua tai pelkoa.

II Perustelut

Kurinpitolautakunnan toimivalta

Käsillä olevan epäilty hevosen sopimaton kohtelu on tapahtunut SRL:n jäsentallin toiminnassa ja lisäksi B ja C ovat SRL:n alaisen jäsenseuran henkilöjäseniä, joten he ovat siten KS I 3.1 mukaisesti SRL:n sääntöjen sitomia henkilöitä ja KS 45.2. mukaisesti kuuluvat SRL:n kurinpitovallan alaisuuteen.

Asian arviointi

Hevosen sopimaton kohtelu (KS I 42.1. ja 42.3 sekä FEl:n eettiset säännöt kohta 1. b)

KPL:n toimintaohjeen 12.6. kohdan mukaan vastalauseen tekijän on ilmoitettava todisteet, jotka vaatimuksen tueksi esitetään ja 14.1. kohdan mukaan kurinpitotoimen vaatijan vastapuolen on esitettävä todisteet, jotka hän haluaa vastauksensa tueksi esittää. Asia on ratkaistu asianosaisten kurinpitolautakunnalle esittämien vaatimusten, vastausten ja todisteiden perusteella.

B:n osalta

Asiassa on arvioitavana, onko B syylistynyt hevosen sopimattomaan kohteluun teolla tai laiminlyönnillä, joka aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä, ja onko B syylistynyt FEl:n eettisten sääntöjen rikkomiseen 27.12.2024 valmennustunnin aikana. FEl:n eettisissä säännöissä hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi (KS I liite 6) kohdassa 1 b on määritelty, että hevosia

saa valmentaa/kouluttaa ainoastaan tavalla, joka vastaa niiden fyysisiä kykyjä ja kehitystasoa eri lajeissa. Niihin ei saa käyttää menetelmiä, jotka aiheuttavat huonoa kohtelua tai pelkoa.

Asiassa on todisteluna esitetty A:n, C:n ja B:n kertomukset tapahtumista, valmennustunnin kuvanneen D:n lausumia, valmennuksessa olleen toisen ratsukon E:n lausuma, talliyrittäjän G:n, ratsastuksen Master-opettajan I:n ja ratsastuksenopettaja J:n lausumia sekä useita videokameratallenteita valmennustunnista, valokuvia ja kyseisen hevosen eläinlääkärintlausuntoja.

Asiassa on riidatonta, että valmennustunti ei ole sujunut odotusten mukaisesti, ongelmia on ilmennyt ja hevonen on kieltänyt tehtäville. Osapuolten kertomukset valmennustunnin tapahtumista ja käydyistä keskusteluista ovat suurimmilta osin ristiriidassa keskenään.

A on kertonut, että hevonen hyppäsi videoiden perusteella yhteensä 207 kertaa noin 28 minuutin aikana. Hyppyihin on laskettu mukaan esteet, innarit ja kavaletit. A:n kertomuksen mukaan hevonen on valmennustunnilla ylittänyt yhteensä 45 kavalettia, 105 innaria, 22 estettä ja 35 innari-kavaletti estettä. A:n kertomuksen mukaan valmennustunti alkoi klo 17.00 ja hyppääminen tunnilla alkoi klo 17.20 ja päättyi klo 17.48.

A on kertomuksessaan väittänyt mm, että hevonen ei ole saanut riittävästi kävelytaukoja, että B on käskennyt ratsastajaa käyttää raippaa ja että B on repinyt hevosta ohjista. A:n lausuman mukaan hevonen on tunnin lopussa ollut läpimärkä ja hengästynyt ja hevoselle on kyseisen valmennustunnin seurauksena aiheutunut vatsahaava ja hevonen on alkanut pelkäämään puomeja. C on kertonut mm, että B oli tunnilla C:lle ohjeeksi antanut, että hevonen pitää pakottaa esteen yli keinolla millä hyvänsä. C:n kertomuksen mukaan B on käskennyt häntä raippaa käyttämään. Tunti loppui siihen, kun hevonen pysähtyi viimeisen kerran esteelle, kun C ei enää suostunut sitä pakottamaan.

B:n mukaan väitteet poikkeuksellisen raskaasta tunnista, järjestelmällisestä pakottamisesta sekä epäasiallisesta käytöksestä eivät vastaa hänen näkemystään tunnin kulusta. B on kertonut, että C oli alkukeskustelun yhteydessä tuonut esiin, että toiveena on hypätä nimenomaan rataa. Alkukeskustelussa esille tulleiden seikkojen jälkeen B oli ehdottanut, että radan ratsastaminen vaihdettaisiin kavalettitehtäviin. C:lle tämä ehdotus oli käynyt, ja he sopivat, että estekorkeus pysyisi pienenä, mutta pyrittäisiin ratamaiseen pidempään harjoitteluun. Tehtävässä oli kavalettitehtävien lisäksi lävistäjälle linjatehtävä, jolloin päästiin ratamaiseen harjoitteluun. Tehtäviin tutustuttiin yksitellen ja yhdisteltiin sitten

ratamaiseksi pidemmäksi harjoitukseksi. B oli ennakkotietojen perusteella ajatellut, että tunnin tehtävät olisivat ratsun ikä ja ratsastajan taitotaso huomioiden ratsukolle sopivia.

B:n kertoman mukaan väite, jonka mukaan ratsukko olisi hypännyt 207 kertaa 28 minuutissa, on virheellinen. Valtaosa harjoitteista oli ravissa ja laukassa tehtävää puomi- ja kavalettityöskentelyä, joissa hevonen ei hyppää laisinkaan, vaan suorittaa tehtävää askellajin mukaisesti. Ratsastustunnin tehtäviin ei kuulunut yhtään sarjaestettä. Raipan käytöstä B on todennut, että videolla kuultu pyynnöstä käyttää raippaa koski raipan käyttöä merkinantovälineenä siinä kohtaa, kun se oli ensimmäisillä kavalettitehtävillä vielä järkevää. Kun hevonen kielsi viimeiselle esteelle, B päätti keskeyttää tunnin, johon C itse sanoi, että hän ei halua keskeyttää vaan jatkaa. Tässä keskeytyksen jälkeisessä hetkessä B oli saanut tietoonsa, että hevosen pysähtely oli ollut ongelma myös aiemmin. B:n sen hetkisen arvion mukaan tunnin keskeyttäminen oli ratkaisuna parempi kuin välikäyntien lisääminen. Hevonen oli ollut väsynyt tehtävien lopussa myös B:n arvion perusteella ja tunti oli lopetettu tästä syystä aiottua aiemmin.

Kirjallisina todisteina on toimitettu useita videokameratallenteita. Videotallenteet koostuvat klipeistä valmennustunnin tapahtumista. Kokonaista videotallennetta ei löydy, vaan videoklipit ovat irrallisia eikä niistä ilmene järjestystä tai kuvausaikaa. Videotallenteista ilmenee, että ratsukko tekee useita kavalettitehtäviä ravissa ja laukassa. Videoiden perusteella hevonen kompuroi useasti puomeihin ja kavaletteihin. Lähestymiset onnistuvat ajoittain, ja välillä ne epäonnistuvat. Hevonen ei aina tule suoraan esteille tai keskelle puomia ja ratsastaja jää kädellä kiinni hevosen suuhun ponnistuksissa ohjista myötämisen sijaan. Tämän seurauksena hevonen kieltää myöhemmin tehtäville.

Kun tehtävät onnistuvat, B kehuu ratsastajaa mm sanoilla "hyvin", "taputa, riittää" ja käskee antaa hevosen kävellä. Useasta videosta ilmenee, että valmentaja käskee kävelyttämään hevosta, esimerkiksi sanoin "hyvä, sitten kävelytä". Videoklipit katkeaa siihen, joten kävelytystaukojen kestoa ei voida videoiden perusteella arvioida. Valmennuksen loppukeskustelut eivät myöskään ilmene videokameratallenteista.

Yhdestä videokameratallenteesta ilmenee, että hevonen tulee ravissa laukkapuomeille, jolloin B sanoo "anna raippaa" ja "no niin", kun hevonen nostaa laukan. Tämä on videotallenteissa ainoa kohta, josta ilmenee, että B käskee ratsastajaa käyttämään raippaa. Raipan käyttöä ilmenee myös muutamasta muustakin videotallenteesta. Yhdestä videosta käy ilmi, että ratsastaja jää ohjasta kiinni ennen estettä, minkä seurauksena hevonen pysähtyy ja ratsastaja lyö

raipalla ja samalla pudottaa raipan, ja toisessa videossa on tilanne, jossa hevonen kieltää ja ratsastaja käyttää raippaa yhteensä kuusi kertaa. Näissä tilanteissa ei käy ilmi, että B olisi kehottanut ratsastajaa raipan käyttöön. Sen sijaan videolta käy ilmi, että B sanoo "käsi eteen". On myös esitetty valmennustuntia kuvanneen D:n lausumia. Lausumien uskottavuutta heikentää kuitenkin se seikka, että ne on hyvin samansanaisia A:n lausumien kanssa.

Eläinlääkärin lausunnosta ilmenee, että hevonen on ollut tutkittavana 19.5.2025 ja että hevosella on tällöin todettu vatsahaava. Lausunnosta ilmenee, että vatsahaava on todennäköisesti suhteellisen tuore. Kurinpitolautakunta toteaa, että kyseisen valmennustapahtuman ja todetun vatsahaavan välillä on ajallisesti kulunut yli 4,5 kuukautta. Eläinlääkärinlausunnosta ei tule ilmi muita seikkoja, jonka perusteella olisi mahdollista tehdä johtopäätöstä siitä, että vatsahaava olisi syntynyt kyseisen valmennustunnin seurauksena.

Asiassa on ollut riidatonta, että kyseinen valmennustunti ei ole sujunut hyvin. B on myös myöntänyt, että hän olisi aikaisemmin voinut helpottaa tehtäviä tai keskeyttää valmennustunti. Arvioitavaksi tulee, onko B teolla tai laiminlyönnillä aiheuttanut tai uhannut aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Arvioitavaksi tulee myös, onko B valmennustunnin aikana käyttänyt menetelmiä, jotka ovat aiheuttaneet hevoselle huonoa kohtelua tai pelkoa.

Videoista ei ilmene, että hevonen olisi ollut poikkeuksellisen hengästynyt tai hikinen. Kurinpitolautakunta toteaa, että kyseinen hevonen on ollut tapahtumahetkellä talvikarvassa ja klippaamaton, mikä myös vaikuttaa siihen, miten hikinen hevonen on ollut talvella maneesissa pidetyllä valmennustunnilla. Pelkästään se seikka, että hevonen urheilusuorituksen aikana hengästyy tai hikoilee talvikarvassaan, ei osoita että valmennus olisi ollut liian rankkaa.

Kurinpitolautakunta katsoo, että asiassa esitetyn todistelun perusteella kuitenkin ilmenee, että B on antanut hevoselle kävelytaukoja ja että hän on ongelmien ilmetessä pyrkinyt niitä ratkaisemaan ja tehtäviä helpottamaan. Lopulta B on kyseisen valmennustunnin keskeyttänyt. Kurinpitolautakunta katsoo, että on B:n kertomus siitä, että ratsastajan raipan käyttö tulee hänen omasta toimestaan ja että B on tästä joutunut huomauttamaan, on mahdollinen tapahtumankulku.

C:n ja B:n lausumista ja Equipen tiedoista käy ilmi, että kyseinen hevonen oli ollut kisoissa jonkin aikaa ennen kyseistä valmennusta. Tämä ei tue C:n ja A:n esittämää väitettä siitä, että kyseessä olisi ollut huonokuntoinen hevonen. Riidatonta asiassa on kuitenkin se, että kyseessä on ollut nuori, 5-vuotias, 6-vuotiaaksi kääntyvä

hevonen. B:n kertomuksen mukaan tämä on huomioitu harjoitusten suunnittelussa.

Asiassa on asianosaisten kertomusten perusteella selvitetty, että puomi- ja esteharjoitukset kestivät yhteensä 28 minuuttia. A:n kertomuksen mukaan hyppyjä oli yhteensä 207, joista 45 kavalettia, 105 innaria, 22 estettä ja 35 innari kavaletti estettä. Kurinpitolautakunta toteaa, että suurin osa esteiksi lasketuista hypyistä olivat puomeja tai kavelettitehtäviä, joissa yhdellä linjalla tai ympyrällä oli useita puomeja, jotka olivat joko kokonaan maapuomeja tai toiselta puolelta maasta ylös nostettuja ja joita tultiin peräkkäin ravissa tai laukassa. Pelkkä tällaisten tehtävien määrä sellaisenaan ei ole teko, mikä aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä.

Asiassa esitetystä selvityksestä käy ilmi, että on tehty toimenpiteitä oikeaan suuntaan. B on estetunnin sijaan vaihtanut tehtävä matalampiin kavalettitehtäviin. B on myös myöhemmin keskeyttänyt tunnin. Kurinpitolautakunta toteaa, että tämä osoittaa, että B on tilanteessa kuitenkin yrittänyt toimia ja tehtäviä helpottaa sekä tehnyt päätöksen valmennuksen lopettamisesta ja näin ollen toiminut hevosen hyvinvoinnin edistämiseksi.

Huomioiden kaikki edellä lausuttu ja asiassa saatu selvitys sekä KS I 54.3. periaate, jonka mukaan tulkinnanvaraisissa tapauksissa ratkaisun tulee olla mieluummin vapauttava kuin rankaiseva, katsoo kurinpitolautakunta, että B:n ei ole näytetty syyllistyneen hevosen sopimattomaan kohteluun.

Päätöslauselma B

Ei seuraamusta.

C:n osalta

Asiassa on arvioitavana, onko C syyllistynyt hevosen sopimattomaan kohteluun. KS I 42.1. kohdan mukaan hevosen sopimaton kohtelu on aina kiellettyä kilpailussa ja kilpailun ulkopuolella. Hevosen sopimatonta kohtelua on teko tai laiminlyönti, joka aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Esimerkkejä hevosen sopimattomasta kohtelusta ovat muun muassa liiallinen raipan tai piiskan käyttö tai lyöminen, kannusten liiallinen tai toistuva käyttö hevoseen ja hevosen suun nykiminen kuolaimella tai muulla välineellä.

Asiassa on riidatonta, että C on 27.12.2024 omalla hevosellaan osallistunut B:n pitämälle valmennustunnille ja ongelmia on ilmennyt edellä kerrotulla tavalla.

Kirjallisina todisteina esitetyistä videokameratallenteista ilmenee, että C useamman kerran käyttää raippaa ja vetää hevosta ohjista. Raipan käytön osalta voidaan todeta, että ainakin yhdessä tilanteessa C käyttää raippaa kuusi kertaa peräkkäin samassa tilanteessa. Nämä ovat menettelyjä, jotka kurinpitolautakunnan arvion mukaan aiheuttavat hevoselle tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Kurinpitolautakunta katsoo asiassa selvitetyn, että C on toiminut tavalla mikä täyttää hevosien sopimattoman kohtelun tunnusmerkistön.

Asiaa on kuitenkin seuraamuksen osalta arvioitava kokonaisuutena.

*salassapito alkaa

*salassapito päättyy

C on myös kertonut, että hän on kokenut tilanteen painostavana ja, että se on vaikuttanut hänen kykyynsä toimia tilanteessa. Huomioitava on myös, että C on tapahtumahetkellä ollut alaikäinen ja että kyseessä on ollut yksittäinen valmennuskerta, jolloin C on toiminut kyseisellä tavalla. Kurinpitolautakunta toteaa myös, että C:n menettely on kokonaisuutena arvioiden suhteellisen lyhytkestoista. Seuraamusta arvioitaessa on myös otettava huomioon liitännäisseuraukset C:n osalta ja asiassa julkisuuden tuoma negatiivinen vaikutus C:n elämään sekä tapahtumasta kulunut aika, lähes vuosi. Kurinpitolautakunta toteaa, että esille tulleiden seikkojen takia asiassa erillisen seuraamuksen määrääminen C:lle ei ole tarkoituksenmukaista.

Päätöslauselma C

Ei seuraamusta.

Päätöksen voimaantulo ja valitusosoitus

Tämä päätös tulee voimaan, kun se annetaan tiedoksi suullisesti tai kirjallisesti asianosaisille, mikäli tiedoksianto on mahdollista. Jos tiedoksiantoa ei voida tehdä, päättävän elimen tulee erikseen määrätä päätöksen voimaantulon aika.

Kurinpitolautakunnan päätöksistä voi valittaa Urheilun oikeusturvalautakunnalle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta sen mukaan, kuin siitä on Urheilun oikeusturvalautakunnan säännöissä erikseen määrätty. Urheilun oikeusturvalautakunta on riippumaton ja puolueeton valtakunnallinen oikeussuojaelin, jonka tehtävänä on antaa ratkaisuja urheilua koskeviin valituksiin.

Henkilön tai yhteisön, joka valittaa Urheilun oikeusturvalautakunnalle, on toimitettava SRL:lle yhteenveto niistä seikoista, joihin valitus perustuu.

Päiväys ja allekirjoitus

Helsingissä 3.12.2025

Johanna Rasmuksen esityksen pohjalta ratkaisseet yksimielisesti:

Tarja Wist
Johanna Rasmus
Emma Lehtomäki
Tanja Stormbom
Jenna Piippo